

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เรื่อง

ผลของการใช้การเรียนรู้ร่วมกันที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับ
ธุรกิจระหว่างประเทศ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 1/2556

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY
The Effect of Learning Achievement on ITB 372 English for International Business Communication by
Collaborative Learning in Field of study International Business Management Faculty of Business
Administration of Sripatum University for Semester 1/2556

วชรพร วัชรพงศ์ชัย

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2556

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน “ผลของการใช้การเรียนรู้ร่วมกันที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 1/2556” เพื่อศึกษาผลของการใช้การเรียนรู้ร่วมกันในการจัดการเรียนการสอน โดยขอขอบพระคุณ ดร.อรอุมา เจริญสุข ที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ซึ่งช่วยให้งานวิจัยเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ อีกทั้งการวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จลุล่วงมิได้ หากไม่ได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ ที่กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ซึ่งผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่สนับสนุนให้มีงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งขอขอบคุณ ศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งคอยให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้ตั้งแต่ต้นจนเสร็จสมบูรณ์

รายงานวิจัยที่ได้จัดทำขึ้นครั้งนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง พัฒนาด้านการเรียนการสอน และด้านอื่นๆ ที่จำเป็น ให้กับสาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีปทุม และผู้ที่สนใจทั่วไป

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

วชรพร วัชรพงศ์ชัย

เมษายน 2557

หัวข้อวิจัย : ผลของการใช้การเรียนรู้ร่วมกันที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาในรายวิชา ITB 372
ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 1/2556

ผู้วิจัย : นางสาวชรรพร วัชรพงศ์ชัย

หน่วยงาน : คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีที่พิมพ์ : พ.ศ. 2556

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้การเรียนรู้ร่วมกันที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้การเรียนรู้ร่วมกัน เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ใช้แบบแผนการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยพยายามอธิบายถึงการใช้การเรียนรู้ร่วมกันในกิจกรรมการเรียนการสอน ในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ ปีการศึกษา 1/2556 ทั้งหมดจำนวน 47 คน โดยใช้ แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มทดลองหนึ่งกลุ่ม ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One group pretest-posttest design) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ (Questionnaire) หลังจากนั้นได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที่

ผลการวิจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมในหัวข้อเรื่องภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจระหว่างประเทศ ได้แก่ เรื่อง Incoterms, Letter of Credit, Bill of Exchange, Invoice, Bill of Lading และ E-Commerce มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่ากระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น ส่วนผลการวิเคราะห์ความความพึงพอใจของนักศึกษาในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีความความพึงพอใจในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับ “มาก”

จากข้อเสนอแนะของผู้เรียนที่เข้าร่วมการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน พบว่าการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้เป็นการเรียนแบบกลุ่ม ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาการเรียนได้ดียิ่งขึ้น เพราะสามารถแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกันได้ พร้อมส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถทำงานอย่างเป็นทีม

คำสำคัญ : การจัดการเรียนการสอน, เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

Research Title : The Effect of Learning Achievement on ITB 372 English for International Business Communication by Collaborative Learning in Field of study International Business Management Faculty of Business Administration of Sripatum University for Semester 1/2556

Name of Researcher : Miss. Wacharaporn Watcharapongchai

Name of Institution : Faculty of Business Administration, Sripatum University

Year of Publication : B.E. 2556

ABSTRACT

This Quasi-Experimental research was proposed to study the effectiveness of collaborative learning as it relates to learning outcomes in ITB 372 English for International Business Communication. The research was also extended to investigation on opinions and satisfactions regarding to collaborative learning technique approach used in the class. The research methodology was one group pretest-posttest design. The population of this study is 47 students who enrolled in ITB 372 English for International Business Communication, first semester in 2013. In this study, all of the populations were corrected the data by scoring formative tests and questionnaire, a computer package was used to calculate statistics such as percentage, mean, standard deviation and t – test dependence sample.

The results of the study show that the participated students significantly improve their knowledge in the area of English for International Business Communication including Incoterms, Letter of Credit, Bill of Exchange, Invoice, Bill of Lading and E-Commerce. There was significant difference of pretest-posttest average score at 0.05 confirming the increase in effect of learning achievement. Regarding to student satisfactions, the average level of satisfaction is in “good level”.

Students also expressed the useful opinions that research based collaborative learning have enhanced and promoted the critical thinking, systematic planning, student satisfaction with the learning experience, positive attitude toward the subject matter, self-esteem in students, team work and better understanding in English for International Business Communication.

Keywords: Instructional Practice, Collaborative Learning Technique, Learning Achievement, Satisfaction

สารบัญ

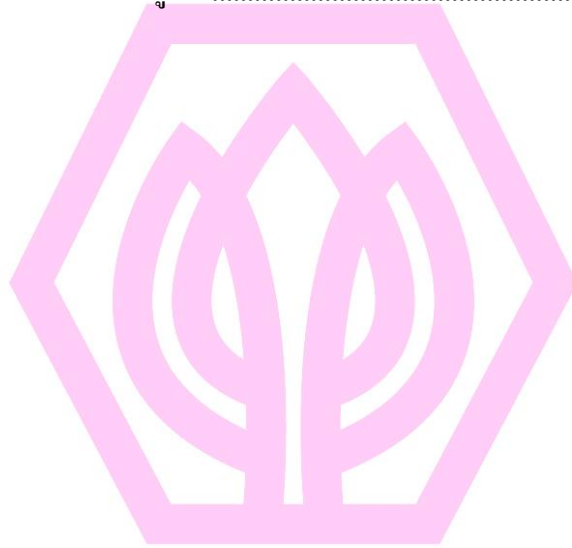
บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
คำถามการวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา	4
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามคำศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ตอนที่ 1 การสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน.....	7
ความหมายของการเรียนรู้ร่วมกัน.....	7
กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน.....	9
ความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนรู้ร่วมกัน.....	11
รูปแบบการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน	13
ตอนที่ 2 ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	16
ทฤษฎีการเรียนรู้.....	16
ทฤษฎีแนวคิดการพัฒนาผู้เรียน.....	18
ทฤษฎีความพึงพอใจ.....	19
ตอนที่ 3 ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	29
แบบแผนการวิจัย	29
กลุ่มเป้าหมายในงานวิจัย.....	30
ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	31
เครื่องมือการวิจัย.....	32
การรวบรวมข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล	36
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย.....	38
ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน	40
ตอนที่ 3 ผลสำหรับความพึงใจในการเข้าร่วมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	51
โดยใช้การเรียนรู้ร่วมกัน	
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้เรียนในข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง.....	53
พัฒนาการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน	
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	54
ตอนที่ 1 สรุปการใช้การเรียนรู้ร่วมกันที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา.....	54
ตอนที่ 2 สรุปความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้การเรียนรู้ร่วมกัน	55
อภิปรายผลการวิจัยโดยการใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน.....	57
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้.....	58
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	60
ภาคผนวก.....	65
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	66
ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้.....	69
ภาคผนวก ค ประวัติย่อผู้วิจัย.....	79

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละกลุ่มประชากร จำแนกตาม เพศ ชั้นปี39	
จำนวนครั้งที่เข้าชั้นเรียน และ วิธีการเรียนการสอนในทัศนคติของผู้เรียน	
ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ได้คะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre – test).....40	
และ หลังการเรียน (Post – test) ครั้งที่ 1 เรื่อง Incoterms	
ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนและหลังการเรียน เรื่อง Incoterms....41	
ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ได้คะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre – test).....41	
และ หลังการเรียน (Post – test) ครั้งที่ 2 เรื่อง Letter of Credit	
ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนและหลังการเรียน42	
เรื่อง Letter of Credit	
ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ได้คะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre – test)43	
และ หลังการเรียน (Post – test) ครั้งที่ 3 เรื่อง Bill of Exchange	
ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนและหลังการเรียน.....44	
เรื่อง Bill of Exchange	
ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ได้คะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre – test).....44	
และ หลังการเรียน (Post – test) ครั้งที่ 4 เรื่อง Invoice	
ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนและหลังการเรียน เรื่อง Invoice.....45	
ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ได้คะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre – test).....46	
และ หลังการเรียน (Post – test) ครั้งที่ 5 เรื่อง Bill of Lading	
ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนและหลังการเรียน.....47	
เรื่อง Bill of Lading	
ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ได้คะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre – test).....47	
และ หลังการเรียน (Post – test) ครั้งที่ 6 เรื่อง E-Commerce	

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้เรื่อง E-Commerce.....48	
ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้เรียนที่ได้ คะแนนรวมจากทดสอบก่อนการเรียนรู้ (Pre – test) และ หลังการเรียนรู้ (Post – test) ทั้งหมด 6 ครั้ง.....49	
ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้จากคะแนนรวมทั้งหมด 6 ครั้ง.....49	
ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้เรียนที่มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยการใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน.....51	

สารบัญภาพประกอบ

แผนภาพ	หน้า
แผนภาพที่ 1 แบบแผนการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรู้ร่วมกันรายวิชา ITB 372.....	3 0

ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

การจัดการเรียนการสอนในวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจ มีประเด็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจาก เป็นรายวิชาที่เป็นการศึกษาเพื่อให้นักศึกษานำความรู้ทางวิชาการที่ได้ศึกษาภาษาอังกฤษในการติดต่อธุรกิจระหว่างประเทศ การโต้ตอบจดหมายทางธุรกิจระหว่างประเทศ การเขียนรายงานทางธุรกิจ เอกสารการค้าระหว่างประเทศ การเสนอข้อมูลทางธุรกิจ และการวิเคราะห์ข้อมูลทางธุรกิจ ซึ่งนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เพราะไม่มีประสบการณ์จริงในการทำงาน และมีความเข้าใจในเนื้อหาไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถใช้ความรู้ที่ได้ศึกษามาในการวิเคราะห์และประยุกต์ใช้ในธุรกิจระหว่างประเทศได้ สาเหตุหลักของการที่ผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้และไม่ได้ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่คิพนอกจากจะมาจากการที่ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในทักษะทางภาษาอังกฤษจำกัดแล้ว อีกส่วนหนึ่งน่าจะมาจากผู้สอนและการจัดกระบวนการเรียนการสอน โดยแท้จริงแล้ววิธีการเรียนการสอนของผู้สอนเป็นส่วนสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้โดยตรง

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาการเรียนการสอนภาษาได้ให้ความสนใจกับแนวทางการเรียนรู้ร่วมกัน Collaborative Learning ซึ่งพัฒนามาจากปรัชญาของการสร้างความรู้โดยกระบวนการทางสังคมว่าสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ได้ (Oxford, 1997) การเรียนรู้ร่วมกัน เป็นการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดในกลุ่มเล็ก ไม่ใช่การเพิ่มความน่าสนใจของผู้มีส่วนร่วม แต่จะสนับสนุนการคิดวิเคราะห์ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน เป็นโอกาสที่จะปลุกฝังให้เกิดการอภิปรายกัน มีความรับผิดชอบกับการเรียนรู้ของตนเอง (Johnson and Johnson, 1986) ด้วยบทบาทและปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนจะมีลักษณะที่สร้างขึ้นร่วมกัน เรียนรู้ร่วมกัน เปลี่ยนแปลงและพัฒนาาร่วมกัน (Wiesema,2000) ด้วยพื้นฐานแนวความคิดว่าผู้สอนไม่ได้เป็นเพียงแหล่งความรู้แหล่งเดียว ไม่มีทางเป็นไปได้ว่าผู้สอนคนเดียวจะรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง นอกจากนั้นแนวทางการเรียนรู้ร่วมกันเป็นวิธีการที่จะพัฒนาห้องเรียนให้เต็มไปด้วยผู้เรียนที่มีความกระตือรือร้นและมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น ให้ผู้เรียนใช้ความคิด และ

รู้จักไตร่ตรองความคิดของตน ผู้เรียนจะไม่ใช่ฝ่ายรับข้อมูลจากผู้สอนเพียงฝ่ายเดียว แต่มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ เช่น การสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาท (Reciprocal Teaching) คือการให้ผู้เรียนไปสืบค้นหาข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่างๆแล้วมาสวมบทบาทเป็นผู้สอนในชั้นเรียนเพื่อถ่ายทอดแลกเปลี่ยนความรู้ โดยมีปฏิสัมพันธ์ต่อผู้เรียนด้วยกัน เป็นการลงมือปฏิบัติมากกว่าจะเป็นผู้รับ ผู้เรียนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้ได้รับความรู้ หรือความเข้าใจ จะทำให้นักเรียนมีความรู้สูงขึ้นในการทำความเข้าใจและเพียงพอที่จะช่วยเหลือคนอื่น วิธีที่เลือกใช้สำหรับเทคนิคนี้คือ Jigsaw คือกิจกรรมที่ให้ผู้เรียน ไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้ที่เกี่ยวกับหัวข้อจงใจให้ผู้เรียนเรียนรู้กระบวนการอย่างลึกซึ้งและเพียงพอที่จะสอนผู้อื่นในกลุ่ม โดยการที่ผู้เรียนจะมาทำบทบาทเป็นผู้สอนได้นั้น ผู้เรียนจะต้องมีการสร้างกลุ่มทำงาน group work เพื่ออภิปรายหรือที่เรียกว่าเทคนิคสำหรับการอภิปราย Techniques for Discussion เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันและกันจะช่วยผู้เรียนได้ในการหาวิธีการใช้ความคิด และเรียนรู้ด้วยการสื่อสาร กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดเกี่ยวกับหลักการทำให้ผู้เรียนได้มุมมองหลากหลายเทคนิคนี้จะช่วยให้ผู้เรียนลึกซึ้งและอยู่ในความจำได้นาน โดยจะใช้วิธี Buzz Groups อภิปรายกันถึงคำถามที่ได้รับเป็น กลุ่มที่มีการจับกลุ่มเล็กๆ สร้างข้อมูลและความคิดในช่วงเวลาสั้นๆเพื่อเตรียมตัวอภิปราย ในชั้นเรียนใหญ่อีกทีเมื่อสมบทบาทเป็นผู้สอน ในขณะเดียวกันผู้เรียนเองสามารถเรียนรู้เทคนิคสำหรับการแก้ปัญหา Techniques for Problem solving พัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหของผู้เรียน เนื้อหาที่ยุ่งยากที่ต้องไปเรียนรู้เพื่อมาถ่ายทอดในชั้นเรียนจะเป็นแบบฝึกความคิด ปัญหาที่ใช้นำเสนอผู้เรียนที่เป็นยุทธศาสตร์การสอนที่มีประสิทธิภาพคือ การใช้ปัญหาเป็นฐานในการเรียนรู้ Problem-based Learning เป็นแรงจูงใจให้เกิดการค้นหาคำตอบที่จำเป็นต่อการแก้ปัญหานั้น ประสพผลสำเร็จ ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาคือผู้เรียนประยุกต์ใช้ปัญหาได้ทั่วไป ผู้เรียนจะใช้วิธี Group Investigation วางแผน รวบรวม และรายงานสิ่งที่ไปศึกษามาอย่างลึกซึ้ง สอนผู้เรียนให้รู้จักกระบวนการค้นคว้า และช่วยให้ได้รับความรู้ที่ลึกซึ้งมากขึ้นก่อนที่จะมาสมบทบาทเป็นผู้สอนเอง

ดังนั้น จึงมีความต้องการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยทำการศึกษาเครื่องมือที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สามารถส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง คือ การเรียนรู้ร่วมกัน เป็นวิธีการที่เน้นการจัดการสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กันเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยที่สมาชิกแต่ละคนต้องมีส่วนร่วมในการเรียนและในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ สมาชิกแต่ละคนต้องรับผิดชอบการเรียนและภาระงานของตนเองพร้อมกับการมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบ ความมีวินัย และเข้าใจในเนื้อหาการเรียนรู้อย่าง

อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการศึกษาจะเป็นไปเพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป ด้วยการเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อมและโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม และแหล่งความรู้ต่างๆ อย่างเปิดรับ การจัดการศึกษาควรยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้แตกต่างกัน และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ที่มุ่งพัฒนาคนให้มีความสามารถในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เน้นการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามความถนัดเต็มศักยภาพ โดยฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการจากประสบการณ์จริง ให้คิดเป็นทำเป็น รักการอ่าน เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยที่เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยกระบวนการจัดการศึกษาควรส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความสามารถตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้การเรียนรู้ร่วมกันที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้การเรียนรู้ร่วมกัน ในรายวิชา รายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ

คำถามการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้การเรียนรู้ร่วมกันแตกต่างกันอย่างไร
2. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้การเรียนรู้ร่วมกันในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับใด

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษามีผลการเรียนรู้ในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ สูงขึ้นหลังจากใช้การเรียนรู้ร่วมกัน
2. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน ในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ ในระดับมาก

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ วิธีการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน

- ตัวแปรตาม คือ
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
 2. ความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตของงานวิจัยครั้งนี้ครอบคลุม หัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากร ในการศึกษาครั้งนี้คือนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ ปีการศึกษา 1/2556 ทั้งหมดจำนวน 47 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยสอนเป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
2. เนื้อหาของการวิจัย ศึกษาการใช้การเรียนรู้ร่วมกันในกิจกรรมการเรียนการสอน ในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ ปีการศึกษา 1/2556
3. ระยะเวลาของการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจและเก็บข้อมูลนักศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 เป็นระยะเวลา 4 เดือน คือเดือนกันยายน พ.ศ.2556 ถึง ธันวาคม พ.ศ. 2556

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ได้นิยามคำศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. **การเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning)** คือ กระบวนการเรียนที่เน้นกลุ่มหรือการมีส่วนร่วมที่ผู้เรียนเป็นผู้กระทำและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างผู้เรียน ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และการปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งผู้เรียนจะทำงานกันเป็นทีมเพื่อค้นหาคำตอบต่อคำถามที่มีความสำคัญหรือสร้างสรรค์โครงการที่มีความหมายในการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นให้ได้ใช้กลไกของการวิเคราะห์กลุ่มและการไตร่ตรองความรู้ลึกของตน ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์เชิงเหตุผล มีความพร้อมในการอภิปรายและประเมินตนเองเพื่อพัฒนา โดยจะแบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กทั้งหมด 6 กลุ่ม กลุ่มละ 7-8 คน ให้ไปศึกษาในหัวข้อต่างๆและนำความรู้ที่ได้ไปสืบค้นมานำเสนอ ถ่ายทอด แลกเปลี่ยนกับผู้เรียนด้วยกัน โดยแสดงบทบาทเป็นผู้สอน พร้อมทั้งอภิปรายโต้แย้ง และซักถามกันอย่างสร้างสรรค์ โดยมีกระบวนการทำงานกลุ่ม และขั้นตอน ได้แก่ 1) เตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ร่วมกันแบบผสมผสาน (Face to Face และ Online) ได้แก่ เทคโนโลยี เนื้อหา ผู้สอน และผู้เรียน 2) แบ่งกลุ่มผู้เรียนแบบคละกันเป็นกลุ่มเล็กเพื่อกำหนดเป้าหมายร่วมกัน 3) ผู้สอนมอบหมายงานให้กลุ่มได้ทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกแต่ละคนจะได้หมุนเวียนบทบาทขึ้นมาเป็นหัวหน้าทีม 4) ลงมือปฏิบัติทำงานร่วมกัน ด้วยการ (สร้างความคิด, การเชื่อมโยงความคิด, การรวมปัญญา) 5) แต่ละกลุ่มส่งงานตามที่มอบหมาย และนำเสนองานหน้าชั้นเรียน 6) ผู้สอนประเมินให้คำแนะนำ และชมเชยกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด ซึ่งแต่ละกลุ่มจะผลัดกันนำเสนอในแต่ละหัวข้อการเรียนรู้จนครบทุกหัวข้อ จากนั้นทุกกลุ่มจะทำการบูรณาการความรู้ทั้งหมดมาทำเป็นโครงการเพื่อนำเสนออีกครั้งในการเรียนครั้งสุดท้าย โดยผู้เรียนแต่ละคนจะมีบทบาทช่วยกันคิดและช่วยกันแก้ปัญหาจากงานที่ได้รับมอบหมายด้วยการสร้างความคิด เชื่อมโยงความคิด และการรวมปัญญา

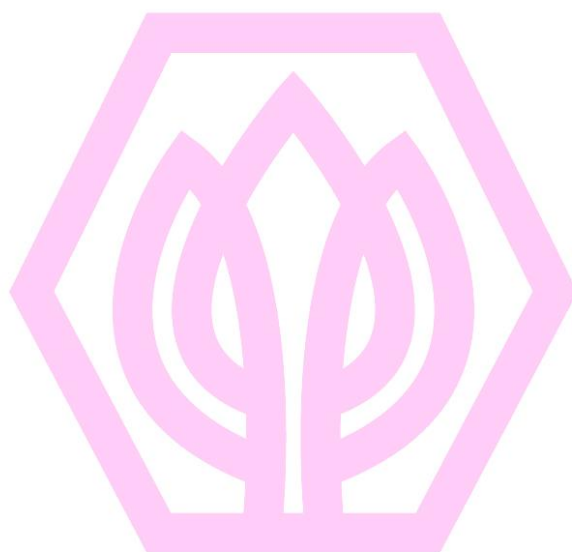
2. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา** คือ คะแนนผลการสอบของนักศึกษาในการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ ซึ่งหลังจากการเรียนการสอนสิ้นสุด สามารถวัดออกมาในรูปของคะแนน โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. **ความพึงพอใจในวิธีการสอนโดยแบบการเรียนรู้ร่วมกันของนักศึกษา** คือ ความคิดเห็นหรือความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบใช้การเรียนรู้ร่วมกัน ในช่วงระยะเวลาและภายใต้เนื้อหาที่กำหนด พิจารณาในด้านความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน วัดได้จากคะแนนจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. จากการศึกษาการใช้การเรียนรู้ร่วมกันในกิจกรรมการเรียนการสอน ในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ ทำให้ผู้สอนทราบถึงหลักการและวิธีการการเรียนรู้อื่นๆ ร่วมกันในการจัดการเรียนการสอน

2 นำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องตลอดจนผลงานวิจัยเพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบการศึกษาเรื่อง “ผลของการใช้การเรียนรู้ร่วมกันที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 1/2556”

โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 การสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน

- 1.1 ความหมายของการเรียนรู้ร่วมกัน
- 1.2 กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน
- 1.3 ความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนรู้ร่วมกัน
- 1.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน

ตอนที่ 2 ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ

ตอนที่ 1 การสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน

1.1 ความหมายของการเรียนรู้ร่วมกัน

การเรียนรู้ร่วมกัน Collaborative Learning มีความหมายว่าเป็นการมุ่งกระบวนการทำงานด้วยกัน เป็นกลุ่มคำที่นิยมใช้กันในประเทศอังกฤษ ที่ครูอังกฤษช่วยให้นักเรียนทำกิจกรรมตาม บทบาทให้ละเอียด และเข้าใจง่ายมากขึ้น โดย ผ่านกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มนักเรียนเอง ทั้งนี้การเรียนรู้ร่วมกันมักจะมองใน ประเด็นที่ให้ได้สาระเนื้อหาในทางคุณภาพ มีการวิเคราะห์วิพากษ์พูดคุยกันในกลุ่ม และมี การตอบสนอง กันโดยตรงจึงเป็นแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ การเรียนรู้ร่วมกันนั้นจะเน้นที่ธรรมชาติของการเรียนรู้ของกลุ่มคน และเป็นกลุ่มคำที่นิยมใช้กันในระหว่างคนอเมริกันว่า มี แนวโน้มการใช้ในประเด็นที่ให้ได้สาระเนื้อหาใน

เชิงปริมาณมากกว่า โดยเชื่อว่าการเรียนรู้ร่วมกันก่อให้เกิดความสำเร็จ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นเกรดเฉลี่ยหรือจำนวนผลผลิตที่ได้จากการเรียนรู้ร่วมกันมากขึ้น และจะแตกต่างจากวิธีการเรียนรู้แบบเดิมที่ผู้เรียนหรือสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มเรียนรู้อย่างแข่งขันเพื่อความเป็นหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม การเรียนรู้ร่วมกันเพื่อ สร้างความสำเร็จตามเป้าหมายในการทำงาน นอกจากจะช่วยให้บรรลุผลได้ครบตามเป้าหมายของการเรียนรู้แล้ว ประโยชน์ของการเรียนรู้ ร่วมกันยังช่วยสร้างความเข้าใจระหว่างกันในกลุ่มมากขึ้น จึงเป็นแหล่งความรู้และ ประสบการณ์ร่วมกัน มีการสะท้อนข้อมูลอย่างสร้างสรรค์ กระตุ้นให้คิด ได้มุมมองใหม่ ๆ มีการยอมรับ และให้อารมณ์ในบรรยากาศที่เป็นกันเองมาก ช่วยให้การแก้ปัญหาทางขึ้น ทำให้ทำงานสนุก สร้างความรับผิดชอบต่อ ตนเองและกลุ่ม จึงทำให้ได้เพื่อน และ เครือข่ายในการทำงานใหม่ (Buffee, 1995)

จากนักวิจัย Johnson and Johnson (1986), พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2544) และ อมรวิรัช นาครทรรพ (2550) ได้ศึกษาแนวคิดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนแบบเรียนรู้ร่วมกัน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดกระบวนการเรียนการสอน เป็นส่วนสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยตรง โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน การพัฒนาเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนที่เหมาะสมแก่สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ย่อมส่งผลให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นได้ ในปัจจุบันเทคนิคการเรียนการสอนได้มีวิวัฒนาการ คิดค้นขึ้นมาหลายรูปแบบเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เข้าใจในสิ่งที่ต้องการได้มากขึ้น การบูรณาการเรียนการสอนอันเกิดจากเปลี่ยนแปลงเทคนิคการสอน จะก่อให้เกิดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจและศักยภาพของตน โดยผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกจากห้องเรียน ได้ทั้งจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อหรือแหล่งความรู้อื่นๆ โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความสามารถตามศักยภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง และได้ลงมือปฏิบัติจริง อันจะเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากผู้คอยรับความรู้มาเป็นผู้มั่นศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นเพียงผู้คอยอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองจะเป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และได้มีคุณค่าต่อผู้เรียนในระยะยาว

สรุปได้ว่าการเรียนรู้ร่วมกัน Collaborative learning ซึ่งเป็นวิธีการที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กันเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยที่สมาชิกแต่ละคนต้องมีส่วนร่วมในการเรียนและในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ สมาชิกแต่ละ

คนต้องรับผิดชอบการเรียนรู้และภาระงานของตนเองพร้อมกับการมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่มโดยมีจุดมุ่งหมายที่ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม การเรียนรู้ร่วมกันจึงเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบหนึ่ง ที่ส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถทำงานเป็นกลุ่ม มีทักษะในการคิด การค้นคว้า แสวงหาความรู้ และสร้างความรู้ด้วยตนเอง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

1.2 กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน

การเรียนรู้ร่วมกัน จะแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเพื่อให้มีการทำงานเป็นทีม Team Working เป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่าการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนทำงานคนเดียว เนื่องจากการเรียนรู้ร่วมกัน จะสร้างโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนแนวความคิด ประสบการณ์ระหว่างกันภายในกลุ่มเล็ก ๆ ที่มีความสนใจร่วมกัน ทุกคนจะ รับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้ของกลุ่ม โดยสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ต่อกัน อันส่งเสริมการคิดเชิง วิพากษ์ Critical Thinking ให้แก่ผู้เรียน โดยไม่มีการแข่งขันกันในการทำงานกลุ่มแต่เป็นการช่วยเหลือกันมากกว่า นอกจากนั้นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม จะสามารถทำให้ผู้เรียนพัฒนาการคิดเชิงสร้างสรรค์ แก้ปัญหา และตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้น และในการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาพบว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงเครื่องมือในประกอบการเรียนการสอนต่างๆ จะสามารถช่วยให้การเรียนรู้ร่วมกันทำได้อย่างมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น ได้ (Anuradha, 1995)

ลักษณะของห้องเรียนแบบเรียนรู้ร่วมกัน คือ ผู้เรียนแก้ปัญหาด้วยกัน ผู้มีส่วนร่วม อภิปราย มีการเตรียมตัวสูง มีรูปแบบของความท้าทายมาก ทำตามด้วยการทำงานเป็นกลุ่มไม่ใช่การทำตามผู้นำ ทุกคนจะมีความรับผิดชอบร่วมกัน รับฟังความคิดเห็นของทุกคน ให้ความสำคัญกับแหล่งที่เป็นความรู้ หรือผู้รู้ ไม่ใช่เพียงจากผู้สอนคนเดียว การเรียนรู้ไม่ได้มีในเฉพาะกลุ่มนักเรียนเท่านั้น แต่เป็นการปฏิบัติร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยผู้สอนจะเป็นเพียงผู้ชี้แนะแนวทางส่วนผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติ แล้วนำประสบการณ์มาแบ่งปัน ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติตามงานที่ได้รับมอบหมาย และประเมินความสมบูรณ์ขององค์ความรู้ที่ได้ร่วมกันของสมาชิก การจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกันผู้เรียนคือผู้ที่มีความสำคัญที่สุด (MacGregor, 1990) เมื่อพิจารณาถึงขั้นตอนการเรียนรู้ร่วมกันจะพบว่ามีขั้นตอนหลัก 5 ขั้นตอน (Goodsell et al, 1992) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอสถานการณ์ ผู้สอนนำเสนอหัวข้อหรือเรื่องที่ต้องการให้ผู้เรียนศึกษาจากบทเรียน หรือผู้เรียนเลือกศึกษาหัวข้อเรื่องตามความสนใจซึ่งในการเลือกหัวข้อเรื่องต้องให้อิสระแก่ผู้เรียน ผู้เรียนที่สนใจเลือกหัวข้อเรื่องเดียวกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน กลุ่มละ 6-8 คน ซึ่งแต่ละกลุ่มอาจมีจำนวนสมาชิกที่แตกต่างกัน แต่ถ้าหากมีหัวข้อใดมีจำนวนผู้เรียนเกินกำหนด ผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียนจับสลากหรือวิธีอื่นใดที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนคนที่เลือกในหัวข้อเรื่องอื่นที่สนใจในระดับรองลงไป

ขั้นตอนที่ 2 การประชุมวางแผนสร้างข้อตกลงร่วมกัน ผู้เรียนประชุมวางแผนสร้างข้อตกลงร่วมกัน กำหนดเวลาในการศึกษาค้นคว้า กำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบเขตของเนื้อหาของหัวข้อเรื่อง กำหนดวิธีการดำเนินงาน การแบ่งความรับผิดชอบให้สมาชิก โดยผู้เรียนแต่ละคนต้องร่วมแสดงความคิดเห็น ปรัชญาหรืออภิปราย ชักถามโต้แย้ง เสนอแนะ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในการกำหนดหรือระบุว่าจะนำเสนอหัวข้อเรื่องใดที่คิดว่าเป็นประเด็นที่สนใจ แล้วเสนอผลการปฏิบัติงานของกลุ่มให้ผู้สอนตรวจสอบขอบเขตของเนื้อหา เพื่อจะได้ตัดส่วนที่ไม่สอดคล้องหรือไม่จำเป็นออก หรือเพิ่มเติมในส่วนที่ขาดหายไป และให้สมาชิกในกลุ่ม เสนอสิ่งที่อยากรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องนั้นๆ ด้วยได้

ขั้นตอนที่ 3 การร่วมมือกันระดมสมอง สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบการเรียนรู้และภาระงานที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม ผู้เรียนเรียนรู้ไปพร้อมกับการมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ข้อมูลที่ผู้เรียนค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่างๆ โดยมีกระบวนการสังเคราะห์ความรู้ที่ได้ จากนั้นสมาชิกในกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อภิปราย และประมวลข้อมูลทั้งหมดให้เป็นความรู้ของกลุ่ม โดยกลุ่มจะเป็นผู้ควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเองไม่ใช่คนใดคนหนึ่ง

ขั้นตอนที่ 4 การนำเสนอผลงาน สมาชิกแต่ละกลุ่มร่วมกันจัดเตรียมเนื้อหาและนำเสนอสิ่งที่เรียนรู้ตามแผนปฏิบัติงานที่กลุ่มกำหนดไว้ โดยให้แต่ละกลุ่มประเมินการนำเสนอของกลุ่มอื่นๆ และกลุ่มตนเองด้วย หรือผู้สอนอาจร่วมกับผู้เรียนทั้งชั้นให้ช่วยออกแบบแบบประเมินการนำเสนองานก็ได้เพื่อใช้ในการประเมิน

ขั้นตอนที่ 5 อภิปรายและสรุปผล เพื่อชักถามข้อสงสัยระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือระหว่าง ผู้เรียนด้วยกันเอง ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียนและร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ของกลุ่มเพื่อพิจารณาข้อบกพร่องและข้อควรปรับปรุงแก้ไขในการปฏิบัติงานกลุ่มให้ดียิ่งขึ้น

1.3 ความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนรู้ร่วมกัน

เนื่องจากสภาวะแวดล้อมปัจจุบันในด้านต่างๆ ส่งผลต่อองค์ประกอบและคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนได้มีการเปลี่ยนแปลงไปไม่มากนัก การคิดค้นนวัตกรรมต่างๆ เพื่อมาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยและเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละยุคสมัยจึงเป็นเรื่องที่ควรให้ความสำคัญ เทคนิคการเรียนการสอนแนวใหม่ที่ได้รับการคิดค้นวิจัยและยอมรับนั้นมีอยู่หลายวิธี และหนึ่งในนั้นเองก็คือ การเรียนรู้ร่วมกัน Collaborative Learning ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีทางพุทธิปัญญา และทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง Constructivism เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการและวิธีการของบุคคลในการสร้างความรู้ความเข้าใจจากประสบการณ์ รวมทั้งโครงสร้างทางปัญญาและความเชื่อที่ใช้ในการแปลความหมายเหตุการณ์และสิ่งต่างๆ เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนจะต้องจัดกระทำกับข้อมูล ทั้งกระบวนการปฏิสัมพันธ์ภายในสมองแล้วและกระบวนการทางสังคมพร้อมกัน การเรียนรู้ร่วมกันจึงเป็นกระบวนการทั้งด้านสติปัญญาและสังคมควบคู่กันไป นอกจากนี้แก่นักพุทธิปัญญาสมัยใหม่ได้กล่าวถึง โครงสร้างทางจิตใจซึ่งเป็นโครงสร้างประกอบด้วย ข้อเท็จจริง ความคิด ความสัมพันธ์ระหว่างระบบต่างๆ คือผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างทางการเรียนรู้และความเข้าใจในเนื้อหาที่สอนให้แตกต่างกันได้ โดยสามารถแบ่งลำดับเกี่ยวกับความเข้าใจได้ดังนี้

- 1) การเรียนรู้เป็นการได้มาซึ่งสารสนเทศ หรือการรู้ให้มาก
- 2) การเรียนรู้ คือความทรงจำ
- 3) การเรียนรู้เป็นการ ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง และทักษะที่ใช้
- 4) การเรียนรู้จะสร้างสัมพัทธ์การรับรู้ หรือสร้างความหมาย
- 5) การเรียนรู้เป็นการทำให้เข้าใจ เป็นความสามารถในการทำความเข้าใจ ด้วยการตีความหมาย

หลายครั้ง (Barkley , Cross and Major, 2004)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ถ้าเราเชื่อว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้และความเข้าใจที่แตกต่างกัน การเรียนรู้ร่วมกัน Collaborative Learning ซึ่งเป็นการสอนและเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องสร้างความรู้ขึ้นมาด้วยตนเองและทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มผ่านเพื่อสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้และการร่วมมือช่วยเหลือกัน ก็ย่อมที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนได้ ประโยชน์จากการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน คือเป็นวิธีสอนที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและส่งเสริมการเรียนรู้จากกันและกัน เป็นความสัมพันธ์สมาชิกเชิงบวกเพื่อบรรลุ เป้าหมาย มีการ

ช่วยเหลือให้คำแนะนำต่อกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้เพิ่มสูงขึ้น (Turnure & Zeigler 1958) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบรายบุคคลและความ รับผิดชอบส่วนต่อผู้อื่นซึ่ง ผู้เรียน รับผิดชอบงานที่ได้รับ มอบหมายไปปฏิบัติให้สำเร็จตามเป้าหมาย แล้วนำความรู้ที่ได้มาแบ่งปันความรู้กัน นอกจากจนั้นวิธีการเรียนการรู้ร่วมกันจะช่วยเสริมสร้างทักษะการทำงานกลุ่มย่อยหรือ การพัฒนาการทำงานเป็นทีม โดยผู้เรียนจะเกิดความเชื่อมั่นต่อตนเองและผู้อื่นมากขึ้น (Webb, 1982) โดยการยอมรับและ สนับสนุนร่วมกันแก้ไข ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกันอย่างเป็นทีม ทั้งนี้การเรียนรู้ร่วมกันยังคงมีประโยชน์ที่ช่วย ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์การคิดหาเหตุผลอย่างมีระบบ รอบคอบ และการคิดแก้ปัญหา ได้ อันนำไปสู่ความสนใจและเข้าใจในเนื้อหาความรู้ของวิชาที่เรียนมากขึ้น (Kulick & Kulick 1979). การ เรียนรู้ร่วมกันจะให้ผลดีมากกว่าสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ที่แตกต่างกัน เพราะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนใช้ศักยภาพที่แตกต่างตามความชำนาญของตนเองในการพัฒนา ประสิทธิภาพการทำงานของกลุ่ม และช่วยเสริมสร้างสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นหา ความรู้อันเป็นองค์ประกอบที่จะทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ที่ดีขึ้นได้ รวมทั้งสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ที่ปลูกฝังให้ผู้เรียนเป็นผู้รู้จักศึกษาค้นคว้าตัวตนเองเป็นนิสัย

อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกันนั้นมีข้อจำกัดบางประการที่ผู้สอนควรทำการ พิจารณาเพื่อวางแผนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมต่อการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้ร่วมกันจำเป็นต้องใช้ความเอาใจใส่และใช้เวลาในการอธิบายให้ทุกคนเข้าใจ มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนรู้แบบดั้งเดิม
2. บางครั้งจะพบว่าผู้เรียนบางคนขาดทักษะการมีปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ร่วมกัน หรือการ มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งจำเป็นที่ผู้สอนต้องใช้คำถามกระตุ้นมากขึ้น และคอยเข้าไปชี้แนะกระตุ้นให้แสดง ความคิดเห็น
3. ในการแบ่งงานมอบหมายความรับผิดชอบในงานของผู้เรียนนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง คอยตรวจสอบว่าทุกคนมีส่วนร่วม ไม่มีใครที่ทำงานมากเกินไป และมีกลุ่มเป็นผู้นำ ไม่ใช่คนใดคนหนึ่ง
4. สภาพแวดล้อมของห้องเรียนจะมีลักษณะที่เสียงดัง และอาจควบคุมการดำเนินการสอนได้ ยากกว่า ซึ่งผู้สอนจำเป็นที่จะต้องเข้าใจและคอยควบคุมไม่ให้มากเกินไป โดยอาจใช้วิธีการเดินดูรอบ ห้องเรียนมากขึ้น

1.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน

การจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไป จะไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ส่วนใหญ่จะมุ่งไปที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนกับบทเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเป็นมิติที่บางครั้งถูกมองข้ามไป ทั้งที่มีผลการวิจัยชี้ชัดเจนว่า ความรู้สึกของผู้เรียนต่อตนเอง ต่อ โรงเรียน ผู้เรียนและเพื่อนร่วมชั้น มีผลต่อการเรียนรู้มาก ซึ่งทฤษฎีการเรียนรู้ร่วมกัน (Theory of Collaborative Learning) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ร่วมกัน คือ การเรียนการสอนที่มีกลุ่มคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยมีวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาเรียนรู้ในเรื่องเดียวกัน (Dillenbourg, 1999). โดยสามารถใช้ทักษะความรู้ของผู้อื่นเพื่อเพิ่มความรู้ของตน ผ่านการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การวิเคราะห์ประเมินความคิดของผู้อื่นในเชิงวิพากษ์ และดูการทำงานของผู้อื่นเพื่อมาเป็นแนวทางของตนในการพัฒนาองค์ความรู้ (Chiu, M. M., 2000). ความแตกต่างของผู้เรียนทั้งในแง่ความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ เป็นปัจจัยที่จะทำให้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเกิดประสิทธิผลได้ เนื่องจากจะเอื้อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ช่วยเหลือพึ่งพิงกัน ไม่ว่าจะเป็นแบบการสนทนาต่อหน้า (face-to-face) และเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ (Chiu, M. M., 2008) การเรียนรู้ร่วมกันได้รับการยอมรับว่าเป็นแนวคิดการสอนที่ต้องใช้ความพยายามและการมีส่วนร่วมทางปัญญาระหว่าง ผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอนอย่างมาก กิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนรู้ร่วมกันนั้นมีหลายอย่าง เช่น การช่วยกันเขียนรายงาน การแก้ปัญหาต่างๆร่วมกัน การวิพากษ์โต้แย้ง และการเรียนแบบแบ่งเป็นกลุ่ม เป็นต้น อย่างไรก็ตามสิ่งที่สำคัญที่สุดของการเรียนรู้ร่วมกันคือ ผู้เรียนทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และให้ความเสมอภาคทางความคิดว่าทุกคนเท่าเทียมกัน ให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นทุกคน ไม่มีการกีดกันทางความคิด หรือตามลำดับอาวุโส อันจะเป็นการเรียนรู้ที่อาศัยรูปแบบของวิธีการทางสังคม และโอกาสที่จะปลูกฝังให้เกิดการอภิปรายกัน มีความรับผิดชอบกับการเรียนรู้ของตนเอง (Smith, B. L., and MacGregor, J. T., 1992)

1.4.1 การเตรียมการ

ก่อนการสอนผู้สอนต้องเตรียมกิจกรรมและวางแผนการเรียนรู้ให้พร้อมต้องมีสาระซึ่งจะช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีลักษณะใกล้เคียงกับความเป็นจริง กิจกรรมหรือคำถามที่นำมาใช้ส่วนใหญ่ ควรเป็นเรื่องที่สามารถหาคำตอบได้ในหลายรูปแบบ ซึ่งจะช่วยกระตุ้นความคิดของผู้เรียน วิธีการตั้งประเด็นคำถามที่ท้าทายอาจให้ผู้เรียนเป็นผู้คิดก็ได้ อาจนำเรื่องจากหนังสือพิมพ์ข่าวและเหตุการณ์รวมทั้งจากสื่อ

ต่างๆ โดยผู้สอนจะต้องเตรียมประเด็นคำถามสำหรับการอภิปรายเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ที่ต้องการ โดยเทคนิคที่ใช้ในการเรียนรู้ร่วมกันคือ เทคนิคสำหรับการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาของผู้เรียน เนื้อหาที่ผู้เรียนจะเรียนจะเป็นแบบฝึกความคิด ปัญหาที่ใช้นำเสนอผู้เรียนที่เป็นยุทธศาสตร์การสอนที่มีประสิทธิภาพคือ การใช้ปัญหาเป็นฐานในการเรียนรู้ Problem-based Learning เป็นแรงจูงใจให้เกิดการค้นหาคำตอบที่จำเป็นต่อการแก้ปัญหาจนประสบผลสำเร็จ การนำเสนอปัญหาต้องท้าทาย ผู้เรียนจำเป็นต้องฝึกคิด เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในการคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทฤษฎีทางพุทธิปัญญาสามารถนำมาสนับสนุนความคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาคือ ผู้เรียนประยุกต์ใช้ปัญหาได้ทั่วไป กิจกรรมที่ช่วยผู้เรียนในการเรียนรู้ และการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพคือการทำงานเป็นกลุ่ม Group Investigation วางแผน รวบรวม และรายงานสิ่งที่ไปศึกษามาอย่างลึกซึ้ง สอนผู้เรียนให้รู้จักกระบวนการวิจัย และช่วยให้ได้รับความรู้ที่ลึกซึ้ง

1.4.2 การนำเสนอกรณีกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน

ผู้สอนอาจเป็นผู้นำกิจกรรมหรือคำถาม วิธีการนำเสนอสามารถได้หลายวิธีเช่นการพิมพ์เป็นข้อมูลมาให้ผู้เรียนอ่าน การเล่าเรื่องหัวข้อหรือสถานการณ์ที่น่าสนใจให้ฟังหรือนำเสนอโดยใช้สื่อเล่นสไลด์วีดิทัศน์ภาพยนตร์หรืออาจให้ผู้เรียนแสดงเป็นละครหรือบทบาทสมมติก็ได้ หรือผู้สอนอาจเลือกใช้วิธี Buzz Groups อภิปรายกันถึงคำถามที่ได้รับเป็น กลุ่มที่มีการจับคู่เล็กๆ สร้างข้อมูลและความคิด ในช่วงเวลาสั้นๆ เพื่อเตรียมตัวก่อนจะทำการอภิปราย ในชั้นเรียนใหญ่ ซึ่งจะเป็นการช่วยละลายพฤติกรรมของผู้เรียนทีละนิดก่อนจะเริ่มคุยกับสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่แตกต่างไปจากเดิม

1.4.3 การศึกษาด้วยการเรียนรู้ร่วมกันและการอภิปราย

ผู้สอนควรแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยและให้เวลาอย่างเพียงพอในการศึกษาหัวข้อหรือเหตุการณ์ที่ได้นำเสนอและคิดหาคำตอบด้วยกัน จากนั้นจึงร่วมกันอภิปรายเป็นกลุ่มและนำเสนอผลการอภิปรายระหว่างกลุ่มเป็นการแลกเปลี่ยนกัน โดยใช้เทคนิคสำหรับการสลับกันสอน Reciprocal Teaching สิ่งที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการสอนแต่ละครั้งคือ ผู้สอนและผู้เรียนต้องมีเป้าหมาย ซึ่งวิธีการที่น่าสนใจคือ ให้ผู้เรียนสอนผู้เรียนด้วยตนเอง วิธีการแลกเปลี่ยนหรือสลับกัน ผู้เรียนจะเป็นทั้งผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งจะมีการร่วมมือเพื่อช่วยเหลือในการเรียนรู้ซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม การสอนแบบแลกเปลี่ยนนี้ ในการปฏิบัติจริงพบว่ามีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้มากเป็นการลงมือปฏิบัติมากกว่าจะเป็นผู้รับ ผู้เรียนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้ได้รับความรู้ หรือความเข้าใจ จะทำให้นักเรียนมีความรู้สูงขึ้นในการทำความเข้าใจและเพียง

พอที่จะสอนผู้อื่น การสลับกันสอนนี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรู้และเกิดทักษะความเข้าใจกับคนอื่นในห้องเรียนได้ สำหรับเทคนิคของการสลับกันสอน จำเป็นต้องใช้กิจกรรม Jigsaw พัฒนาเกี่ยวกับหัวข้อ และใช้สอน กับคนอื่นจนใจให้ผู้เรียนเรียนรู้กระบวนการ อย่างลึกซึ้งและเพียงพอที่จะสอน ในกลุ่ม สิ่งสำคัญของการเรียนรู้ร่วมกันคือผู้สอนพึงตระหนักว่าการสอนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมกัน มิได้มุ่งที่คำตอบใดคำตอบหนึ่ง ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิดอย่างชัดเจนแน่นอนแต่ต้องการให้ผู้เรียนเห็นคำตอบและเหตุผลที่หลากหลายซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดที่กว้างขึ้นมองปัญหาในแง่มุมที่หลากหลายขึ้นอันจะช่วยให้การตัดสินใจมีความรอบคอบขึ้นด้วยเหตุนี้การอภิปรายจึงควรมุ่งความสนใจไปที่เหตุผลหรือที่มาของความคิดที่ผู้เรียนใช้ในการแก้ปัญหาเป็นสำคัญ เทคนิคสำหรับการอภิปราย Techniques for Discussion เป็นเทคนิคหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้แบบร่วมกันอย่างมากเพราะเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ความคิด ความเห็น ซึ่งเป็นที่นิยมใช้กัน เนื่องจากการอภิปรายเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจะช่วยผู้เรียนได้ในการหาวิธีการใช้ความคิด และเรียนรู้ด้วยการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนได้มุมมองหลากหลาย มีความท้าทาย ขวนคิด ซบซ้อน ซึ่งเทคนิคนี้จะช่วยให้ผู้เรียนลึกซึ้งและอยู่ในความจำได้นาน เทคนิคนี้ค่อนข้างยากที่จะทำให้ผู้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น ถ้าผู้เรียนยังแสดงบทบาทเป็นเพียงผู้ฟังเฉยๆ เทคนิคนี้ต้องการการพูดคุย แสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ความเชื่อ ซึ่งบางครั้งผู้เรียนมักไม่กล้าแสดงความคิดเห็น เพราะกลัวว่ามุมมองของตนเองอาจจะไม่ถูกต้องหรือถูกมองว่าไม่ฉลาด ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องสร้างบรรยากาศให้เกิดความท้าทายในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดการอภิปราย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตอนที่ 2 ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่างๆเพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยในครั้งนี้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้

ทฤษฎีการเรียนรู้คือแนวคิดความรู้ที่อธิบายถึงวิธีการรับรู้ กระบวนการรับรู้ และการคิดวิเคราะห์ ข้อมูลผ่านการเรียนรู้ จากอารมณ์ความรู้สึก สภาพแวดล้อม ประสบการณ์และความทรงจำซึ่งล้วนเป็นสิ่งหนึ่งในกระบวนการทำความเข้าใจหรือเปิดมุมมองในการแลกเปลี่ยน และเสริมสร้างทักษะความรู้ต่างๆ ทฤษฎีการเรียนรู้นั้นจะได้รับการพิสูจน์ ทดสอบตามกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์ และได้รับการยอมรับว่า เชื่อถือว่าสามารถนำไปเป็นหลักหรือกฎการเรียนรู้ หรือนำไปใช้เป็นหลักในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้แก่ ผู้เรียนได้ ทฤษฎีการเรียนรู้โดยทั่วไปมักประกอบด้วยหลักการย่อยๆ หลายหลักการ (Knud 2004, Jeanne 2012) เช่น พฤติกรรมนิยม (Behaviorism), ปัญญานิยม (Cognitivism) และการสร้างสรรค์องค์ความรู้ด้วย ปัญญา (Constructivism) เป็นต้น

ทฤษฎีการเรียนรู้ร่วมกัน (Theory of Collaborative Learning) คือแนวคิดหนึ่งจากทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) หรือทฤษฎีที่ว่าด้วยการสร้างความรู้ โดยการเปลี่ยนจากแนวคิดเดิมที่เน้น การศึกษาปัจจัยภายนอกมาเป็นสิ่งเร้าจากปัจจัยภายใน ผ่านความรู้ความเข้าใจ ประสบการณ์หรือ กระบวนการคิด(Cognitive processes) ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ทฤษฎีที่ว่าด้วยการสร้างความรู้ (Constructivism) นั้นจะเน้นการเรียนรู้จากผู้เรียนเป็นเป็นหลัก ผู้เรียนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ ไม่ใช่เพียงรับความรู้จากผู้สอน หรือหนังสือเท่านั้น ทฤษฎีนี้จะเชื่อว่าผู้เรียนสามารถบ่งบอกได้ว่าตน ต้องการเรียนรู้สิ่งใดและพัฒนาต่อยอดทางความคิดจากพื้นฐานความรู้ที่ผู้สอนให้ไว้ เมื่อมีสภาพแวดล้อมที่ เอื้ออำนวย (William R.,1996) ทฤษฎีที่ว่าด้วยการสร้างความรู้(Constructivism) แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ Cognitive Constructivism และ Social Constructivism มีรายละเอียด ดังนี้

1. Cognitive Constructivism แนวคิดของทฤษฎีนี้ เน้นผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ โดยเป็นผู้สร้างความรู้ โดยการลงมือกระทำ เชื่อว่าถ้าผู้เรียนถูกกระตุ้นด้วยปัญหาที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา (Cognitive conflict) ผู้เรียนต้องพยายามปรับโครงสร้างทางปัญญา (Cognitive structuring) ให้เข้าสู่ภาวะสมดุลทาง ปัญญาโดยวิธีการ कुछิม ได้แก่ การรับข้อมูลใหม่จากสิ่งแวดล้อมเข้าไปไว้ในโครงสร้างทางปัญญา และ การปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาคือ การเชื่อมโยงโครงสร้างทางปัญญาเดิม หรือความรู้เดิมที่มีมาก่อนกับ

ข้อมูลข่าวสารใหม่ จนกระทั่งผู้เรียนสามารถปรับโครงสร้างทางปัญญาเข้าสู่สภาพสมดุล หรือสามารถที่จะสร้างความรู้ใหม่ขึ้นมาได้จนเกิดการเรียนรู้

2. Social Constructivism เป็นทฤษฎีที่มีแนวคิดที่สำคัญว่า การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาด้านพุทธิปัญญาของผู้เรียนที่ เชื่อว่าผู้เรียนสร้างความรู้โดยผ่านทาง การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น ผ่านบริบทของสังคมและวัฒนธรรม (Vygotsky,1986).

ลักษณะสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ตามทฤษฎีที่ว่าด้วยการสร้างความรู้ (Constructivism) โดยทั่วไปนั้นมีดังนี้

1. ผู้เรียนลงมือกระทำด้วยตนเอง เป็นกระบวนการ ที่ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลใหม่กับประสบการณ์ที่มีมาก่อนหรือความรู้เดิมของผู้เรียน และสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ แนวคิดนี้จำเป็นต้องประกอบด้วยแนวคิดที่หลากหลายและ กว้างขวาง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้จากแหล่งข้อมูลหลายแห่ง เช่น ผู้สอน กลุ่มเพื่อน และหนังสือ เป็นต้น ทฤษฎีที่ว่าด้วยการสร้างความรู้ (Constructivism) ส่งเสริมให้ผู้เรียนรวบรวมแนวคิดที่หลากหลายและสังเคราะห์สิ่งเหล่านี้เป็นแนวคิดที่บูรณาการขึ้นมาใหม่ มากกว่าการเรียนรู้ในลักษณะที่เป็นผู้รับฟัง จากการบรรยายของผู้สอนเพียงเท่านั้น

2. การเรียนรู้สนับสนุนการร่วมมือกันหรือเรียนรู้ร่วมกัน มากกว่าการแข่งขันกัน ผู้เรียนจะมีการแลกเปลี่ยนแนวคิดที่หลากหลายในระหว่างที่มีการเรียนรู้ ผู้เรียนจะมีการสนทนากับผู้อื่นเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนรู้ ซึ่งเป็นการทำให้ผู้เรียนตกผลึกและถ่วงถ่วงสิ่งที่สร้างขึ้นแทนความรู้ภายในสมอง มาเป็นคำพูดที่ใช้ในการสนทนาที่เป็นรูปธรรม และส่งเสริมการสังเคราะห์ความรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ และการสร้างความหมายในการเรียนรู้ของตนเองได้ ดังนั้น สิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่จัดให้มีการร่วมมือกันจะเป็นการส่งเสริมการสร้างความรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้

3. นำเสนอประสบการณ์การเรียนรู้ที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริงหรือประสบการณ์การเรียนรู้ในชีวิตจริง สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ตามทฤษฎีที่ว่าด้วยการสร้างความรู้ (Constructivism) ที่จัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ในสถานการณ์ต่างๆที่อยู่ในบริบทของสภาพจริง (Real world problems) จะช่วยเสริมสร้างความรู้และการเชื่อมโยงที่ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ และส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ดียิ่งขึ้น (Lombardi, 2011).

การเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) จึงเป็นจากแนวคิดที่มาจากทฤษฎีที่ว่าด้วยการสร้างความรู้ (Constructivism) ที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าสามารถพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี มีการพัฒนาความคิดที่ได้มาจากการร่วมแบ่งปันจากแนวคิดที่หลากหลายของคนในกลุ่มทางสังคมและใน

ขณะเดียวกันก็สามารถปรับเปลี่ยนการสร้างความรู้ที่สนองตอบต่อแนวคิดที่หลากหลายนั้นให้เกิดความรู้ใหม่ได้ เพราะในขณะที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยการอภิปรายเสนอความคิดเห็นที่หลากหลายของแต่ละคน ผู้เรียนจะมีการปรับเปลี่ยน โครงสร้างความรู้ของตนด้วยและสร้างความหมายของตนเองขึ้นมาใหม่

2.2 ทฤษฎีแนวคิดการพัฒนาผู้เรียน

การสอนเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยผู้สอนนั้นเป็นผู้สร้างสื่อและกลวิธีการเรียนการสอนเพื่อถ่ายทอดความรู้และทักษะที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน เพื่อส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ พัฒนาแนวความคิดของตนให้สามารถเข้าใจความรู้ที่ได้รับจากการเรียนดีขึ้น โดยกระบวนการการสอนนั้นมีองค์ประกอบหลายประการเช่น

หลักการสอน คือแนวคิดหลักของการปฏิบัติการทางการสอนที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้หรือทฤษฎีการสอนต่างๆ ซึ่งหลักการหลายๆหลักการอาจนำไปสู่การสร้างเป็นทฤษฎีได้ (ทิสนา แจมณี, 2548)

รูปแบบการสอน คือสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่างๆ โดยมีการจัดกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ เข้าไปช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ การนำวิธีสอนใดๆมาจัดทำอย่างเป็นระบบตามหลักและวิธีการจัดระบบแล้ว วิธีสอนนั้นจะกลายเป็น “รูปแบบการสอน” (ทิสนา แจมณี, 2548)

วิธีสอน คือขั้นตอนที่ผู้สอนดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ด้วยวิธีการต่างๆที่แตกต่างกันไปตามองค์ประกอบและขั้นตอนสำคัญอันเป็นลักษณะเด่นหรือลักษณะเฉพาะที่ขาดไม่ได้ของวิธีนั้นๆ (ทิสนา แจมณี, 2548)

เทคนิคการสอน คือกลวิธีต่างๆ ที่ใช้เสริมกระบวนการสอน ขั้นตอนการสอน วิธีการสอน หรือการดำเนินการทางการสอนใดๆ เพื่อช่วยให้การสอนมีคุณภาพและประสิทธิผลมากขึ้นเช่น การยกตัวอย่าง การใช้สื่อ การใช้คำถาม เป็นต้น (ทิสนา แจมณี, 2548)

การเรียนการสอนเป็นกระบวนการหนึ่งอันเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นได้ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยมีองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่

ผู้เรียน ผู้สอน หลักสูตร สื่อ วิธีการสอน แบบทดสอบ สภาพบรรยากาศในห้องเรียน และกลุ่มเพื่อน เป็นต้น ดังนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบในการเรียนการสอนในด้านใดด้านหนึ่ง ย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ อย่างไรก็ตามไม่สามารถบอกได้ว่าวิธีสอนใดเป็นวิธีที่ดีที่สุด เพราะการสอนต้องขึ้นกับองค์ประกอบหลายประการ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องตัดสินใจเลือกวิธีสอนตามความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมหรือวิชานั้นๆ โดยสอดคล้องกับจุดประสงค์ของบทเรียน เป็นวิธีที่มั่นใจว่าจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่จะสอน เวลา สถานที่ จำนวนผู้เรียน และลักษณะของผู้เรียน โดยผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีสอนผสมผสานกันไปตามลักษณะวิชาและสภาพแวดล้อมได้ การใช้วิธีวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสามารถแสดงถึงปัญหาและแนวทางการแก้ไข หรือพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักวิชาการที่เหมาะสม สามารถช่วยพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้ เนื่องจากการวิจัยในชั้นเรียนคือ การวิจัยที่ทำโดยอาจารย์ผู้สอนในห้องเรียน เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน การวิจัยในชั้นเรียนนั้นเป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว สามารถนำผลไปใช้ได้ทันที และสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่างๆ ของตนเองให้ทั้งตนเองและกลุ่มเพื่อนร่วมงานในสถาบันการศึกษาได้มีโอกาสนอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวทางที่ได้ปฏิบัติ และผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป (สุวิมล ว่องวานิช , 2543)

2.3 ทฤษฎีความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ เป็นทัศนคติและแนวคิดที่เป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ และมีลักษณะที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อมจากการวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง จึงจะสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้ โดยส่วนใหญ่แล้วบุคคลทั่วไปจะเกิดความพึงพอใจก็ต่อเมื่อตนได้รับการตอบสนองหรือได้รับผลตามที่คาดหวังระดับหนึ่ง และถ้าหากไม่ได้รับการตอบสนองตามความต้องการของตนก็จะเกิดความไม่พอใจ ความพึงพอใจถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อผลของการปฏิบัตินั้นๆ อย่างไรก็ตามความพึงพอใจสามารถแปรเปลี่ยนได้ตามการเปลี่ยนของปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบทั้งที่ควบคุมได้และควบคุมไม่ได้ มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายคน ดังนี้

สันทิ เหลืองบุตรนาค (2529) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจว่า คือท่าที ความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีผลต่อสิ่งมดสิ่งหนึ่งภายหลังจากที่ได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้นแล้วสในลักษณะทางบวก คือ พอใจ นิยม

ชอบ สนับสนุนหรือมีเจตคติที่ต่อบุคคล เมื่อได้รับตอบสนองความต้องการในทางเดียวกัน หากไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการจะเกิดความไม่พอใจเกิดขึ้น

สุภาลักษณ์ ชัยอนันต์ (2540) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกส่วนตัวที่รู้สึกเป็นสุขหรือยินดีที่ได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ขาดหายไป หรือสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่สมดุล ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมที่จะแสดงออกของบุคคล ซึ่งมีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมใดๆนั้น

อุทัยพรหม สุตใจ (2544) กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาจจะเป็นไปโดยเชิงประเมินค่าว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

กาญจนา อรุณสุขรุจี (2546) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เรา จะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสร้างสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

Vroom (1964) ได้กล่าวไว้ว่า บุคคลมีความต้องการและมีความคาดหวังในหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้นจึงต้องกระทำด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองตามที่ตั้งความหวังหรือที่คาดหวังเอาไว้แล้ว บุคคลก็จะได้รับความพึงพอใจ และขณะเดียวกันก็จะคาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นเรื่อยๆ

Michael Beer (1965) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นทัศนคติของคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เกิดจากความคาดหวังภายในตัวบุคคลนั้นๆ ซึ่งบุคคลหนึ่งอาจมีความต้องการและมีความหวังในหลายสิ่งก็ได้ ดังนั้นเพื่อให้บุคคลนั้นเกิดความพึงพอใจ จึงต้องใช้ สื่อ เครื่องมือ และแะวิธีการสร้างความพึงพอใจ อันสามารถตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวัง แต่ในขณะที่เดียวกันบุคคลทั่วไปเมื่อได้รับการตอบสนองตามที่ตั้งความหวังไว้และได้รับความพึงพอใจแล้ว ก็จะคาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ถ้าบุคคลหนึ่ง ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหมายไว้ ก็จะเกิดแรงจูงใจต่อการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากขึ้น และเกิดความพึงพอใจสูงขึ้น

Tiffin and McCormick (1965) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นแรงจูงใจของมนุษย์ที่ตั้งอยู่บนความต้องการขั้นพื้นฐาน มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับผลสัมฤทธิ์และสิ่งจูงใจ และพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ต้องการ

2.3.1 วิธีการสร้างความพึงพอใจในการเรียน

เมื่อความพึงพอใจมีผลต่อแรงจูงใจและ ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีความสัมพันธ์ในลักษณะที่ต่อเนื่องไม่ขาดครั้งใดครั้งหนึ่ง จึงต้องมีการสร้างความพอใจในการเรียนตั้งแต่เริ่มต้นให้แก่ผู้เรียน โดยปัจจัยสภาวะแวดล้อมในการเรียนรู้ต่างๆสามารถสร้างความพึงพอใจหรือความไม่พึงพอใจต่อผู้เรียนได้ ไม่ว่าจะเป็นกฎกติกาในห้องเรียน กระบวนการเรียนการสอน เนื้อหาที่เรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนเอง เป็นต้น สิ่งที่จะก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน อันนำไปสู่ความพึงพอใจที่เพิ่มสูงขึ้นได้นั้น ได้แก่ ความท้าทายขณะตนเองในการเรียน ความประสบความสำเร็จได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี และการเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น เป็นต้น สิ่งจูงใจเหล่านี้เองจะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเองและรับผิดชอบต่องานที่ได้รับหมายอย่างดี วิธีการสร้างความพึงพอใจสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ผู้สอนต้องมีลักษณะที่กระตือรือร้น และพึงพอใจในการเรียนการสอนวิชานั้นก่อนเพื่อจะได้สร้างสภาพแวดล้อมทั้งทางกายภาพและทางความรู้สึกที่ดีให้เกิดขึ้นในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เนื่องจากถ้าผู้สอนมีความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียนการสอนแล้วย่อมที่จะสร้างความรู้ทางวิชาการ ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างบุคคล และจริยธรรมอันดีงามให้แก่ผู้เรียน b (Collinson, 1996; Connell & Ryan, 1984; Rosenholtz, 1989).

2. การเรียนการสอนที่ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความพึงพอใจและตกลงที่จะเรียนรู้ด้วยกันนั้น ย่อมจะส่งผลให้เกิดผลตอบแทนทางจิตใจ (Psychic rewards) ผู้สอนจำเป็นต้องเปิดกว้างทางความคิดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องต่าง มีการให้คำแนะนำและการประเมินผลการทำงานหรือความคิดเห็นของผู้เรียนในเชิงบวก มอบหมายงานที่หลากหลายแต่ไม่เยาะจนเกินไป และให้โอกาสผู้เรียนที่จะทำการท้าทายความสามารถหรือเป้าหมายของตน ในขณะ (ที่) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ของการตอบแทนที่ได้รับรู้แล้ว ความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น (Firestone & Pennel, 1993; Johnson, 1990; Rosenholtz, 1989).

3. ผู้สอนควรมอบหมายงานที่เติมเต็มศักยภาพของผู้เรียน หรือผู้เรียนสามารถนำศักยภาพที่ตนมีอยู่ ออกมาใช้ได้ เพื่อให้เกิดความท้าทายและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ อันจะนำไปสู่การเพิ่มความรับผิดชอบในการเรียนได้ นอกจากนั้นควรเปิดช่องทางการสนทนาและถามข้อเสนองานระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนด้วยกันเองมากขึ้นนอกจากการพูดคุยในห้องเรียน ผู้สอนจำเป็นต้องให้เวลากับผู้เรียนมากขึ้น และมีการให้คำชมถ้าหากผู้เรียนแสดงความคิดเห็นที่ดี เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้มีมากขึ้น

สุดท้ายสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ผู้สอนควรเข้าใจในลักษณะ บุคลิกภาพ ความสามารถ ความรู้ ความเข้าใจ ความต้องการ เป้าหมาย ทักษะและประสบการณ์ของผู้เรียนแต่ละคนมีมีจุดอ่อนและจุดแข็งอย่างไร เพื่อจะได้ ออกแบบวิธีการกระตุ้นการเรียนรู้และให้คำแนะนำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Herzberg, F., Mausner, B., and Snyderman, B.B., 1959)

2.3.2 การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นทัศนคติหรือแนวความคิดที่ค่อนข้างซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจ ได้โดยตรง อย่างไรก็ตามก็ยังคงสามารถที่จะวัดได้โดยอ้อม โดยวัดจากความคิดเห็นของผู้เรียนแทน การวัดความพึงพอใจนั้นมีขอบเขตที่จำกัดจึงอาจมีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นได้ ถ้าผู้เรียนแสดงความ คิดเห็นไม่ตรงกับความรู้สึกที่จริง ความคลาดเคลื่อนก็จะเกิดขึ้นเป็นธรรมชาติของการวัดโดยทั่ว ๆ ไป การวัด ความพึงพอใจนั้นมีวิธีที่แตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ที่ศึกษา โดยวิธีที่ส่วนใหญ่ใช้มีดังนี้ (Stromborg, 1984)

1. การใช้แบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนด คำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพอใจในด้านต่าง ๆ ข้อดีของวิธีนี้คือ ได้ คำตอบที่แน่นอน มีความสะดวก รวดเร็วในการเก็บข้อมูล ข้อเสียคือ ผู้ตอบต้องสามารถอ่านออกเขียนได้ และจากการที่ความพึงพอใจเป็นสภาวะที่มีความต่อเนื่อง จึงไม่สามารถบอกจุดเริ่มต้น หรือสิ้นสุดของความ พึงพอใจได้อย่างละเอียด
2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะได้ข้อมูล ที่เป็นจริง ข้อดีของวิธีนี้คือ ผู้สัมภาษณ์อธิบายคำถามให้ผู้ตอบเข้าใจได้โดยตรง และใช้ได้แม้กับผู้ที่ไม่ อ่านหนังสือไม่ได้ ข้อเสียคือต้องใช้เวลาอย่างมากในการเก็บข้อมูล และอาจมีข้อผิดพลาดในการสื่อ ความหมายจากการเปลี่ยนแปลงแม้เพียงน้ำเสียงเล็กน้อย
3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะ แสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน อาจใช้อุปกรณ์ทาง เทคโนโลยีช่วยในการเก็บข้อมูล ข้อดีของวิธีนี้คือ สามารถได้ข้อมูลที่บางครั้งผู้ตอบอาจไม่แสดงออกมาทาง

คำพูด และสามารถใช้ได้กับผู้ที่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ ข้อเสียคือ ไม่เหมาะกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการตรวจสอบจำนวนมาก และความถูกต้องของการแปลข้อมูลขึ้นกับความชำนาญของผู้เก็บข้อมูล

ดังนั้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็น ทศนคติ และความแนวคิดของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งมีทั้งที่แสดงออกมาให้เห็นหรือเก็บซ่อนไว้ได้ว่า ชอบหรือไม่ชอบอย่างไร ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจจึงถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นทำงานที่ได้รับมอบหมายและเกิดความสนใจในการเรียนรู้มากขึ้นให้ประสบความสำเร็จมากขึ้น โดยวิธีการวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต เป็นต้น ดังนั้นถ้าผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจแก่ผู้เรียนก็ย่อมจะส่งผลโดยตรงต่อ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียนได้

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตอนที่ 3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ

3.1 สุตitech ศิริพิพัฒนกุล (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาและการเรียนรู้เป็นทีมของนิสิตปริญญาบัณฑิตด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันด้วยกรณีศึกษาและเทคโนโลยีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ต่างกัน กลุ่มตัวอย่าง (sample) เป็นนิสิตปริญญาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ จำนวน 48 คน เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ที่สถาบันมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

งานวิจัยมีการใช้การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบเผชิญหน้า (Face-to-Face : F2F) กับการเรียนแบบออนไลน์ (Online) ผ่านบล็อก หรือ Webboard มีการใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together Technique) ควบคู่กับการเรียนรู้ด้วยกรณีศึกษา (Case-Based Learning) ทั้งกรณีศึกษาแบบสถานการณ์ (Situation Case) และกรณีศึกษาแบบตัดสินใจ (Decision Case) ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ แบบคละกัน ได้แก่ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ให้ได้กลุ่มละ 4 คน และจัดเข้ากลุ่มใหญ่ ๆ ให้ได้กลุ่มละ 12 คน ผู้วิจัยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งก่อนเรียนจากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เก็บระหว่างเรียนหรือทดสอบโดยมีผู้สอนจำนวน 3 ท่าน ร่วมประเมินผล วิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะโดยใช้การประเมินผลแบบรูบริกส์ (Rubric Assessment) และเก็บข้อมูลหลังเรียนจากแบบทดสอบทั้งแบบรายบุคคลและเป็นกลุ่ม สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-Way ANOVA) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบพหุนาม (Two-Way MANOVA) พบว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันด้วยกรณีศึกษาและเทคโนโลยีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ต่างกัน ดีกว่าการเรียนรู้แบบดั้งเดิมที่ผู้เรียนฟังบรรยายอย่างเดียว เป็นรูปแบบที่ออกแบบได้ตรงกับการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาและการเรียนรู้เป็นทีมได้ดีมาก นิสิตที่เรียนด้วยกรณีศึกษา การเรียนรู้ร่วมกันและเทคโนโลยีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ต่างกัน มีความสามารถในการแก้ปัญหาหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง รวมทั้งความพึงพอใจในภาพรวมของนิสิตที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาและการเรียนรู้เป็นทีมของนิสิตระดับปริญญาตรีด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันด้วยกรณีศึกษาและเทคโนโลยีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ต่างกัน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.35$, S.D.=0.63)

3.2 เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2552) ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนบนเว็บเชิงบูรณาการระหว่างการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ รูปแบบการเรียนบนเว็บเชิงบูรณาการระหว่างการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนร่วมกันเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ เนื้อหา กิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ และ การประเมินผล ส่วนรูปแบบแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การเตรียมความพร้อมผู้เรียน ระยะที่ 2 การทดสอบและการประเมินผลก่อนเรียน และระยะที่ 3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยทั้ง 3 ระยะแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน คือ 1) การนำเสนอสถานการณ์ปัญหาบนเครือข่าย 2) ผู้เรียนร่วมกันกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ 3) ผู้เรียนร่วมกันวางแผนและแสวงหาคำตอบบนเครือข่าย 4) ผู้เรียนนำเสนอข้อค้นพบของกลุ่ม และ 5) การประเมินผลและสรุปแนวคิดที่ได้จากข้อค้นพบ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีจำนวน 4 ชุด ได้แก่ 1) แบบประเมินความสามารถในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองโดยการประเมินก่อนทดลองและหลังทดลอง 2) แบบประเมินคุณลักษณะที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองที่ได้จากการเรียนระหว่างการทดลอง 3) แบบประเมินผลงานที่ได้จากการเรียนระหว่างการทดลอง และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนบนเว็บ โดยการประเมินหลังสิ้นสุดการทดลอง

วิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ วิเคราะห์คุณลักษณะที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง การประเมินผลงาน ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียน ด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนการนำตนเอง และทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent) พบว่านักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่เรียนตามรูปแบบการเรียนที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนการนำตนเองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษามีความคิดเห็นว่าการเรียนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก การประเมินรูปแบบการเรียนบนเว็บเชิงบูรณาการจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการเรียนที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความสามารถตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง และได้ลงมือปฏิบัติจริง เป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองได้อย่างดี ผู้เรียนมีการเรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม แบ่งความรับผิดชอบ เพื่อการแสวงหาความรู้ให้ได้มาซึ่งคำตอบหรือข้อค้นพบต่างๆ ด้วยตนเองและกลุ่ม นอกจากนี้ยังมีการอภิปราย แสดงความคิดเห็นกันภายในกลุ่มบนพื้นฐานของข้อมูลที่ตนเอง

ค้นพบด้วยเหตุผลอย่างมั่นใจเพื่อสรุปเป็นความรู้ของกลุ่ม ซึ่งสิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อันจะช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น ทำให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมยุค สารสนเทศได้อย่างมีคุณภาพ

3.3 Brown (2007) ศึกษาหาความคิดเห็นและมุมมองของนักศึกษาในชั้นเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ที่มี ต่อการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) ในเชิงลึกโดยใช้การสัมภาษณ์และแบบสอบถามเพื่อเก็บ ข้อมูลในแง่มุมมองทัศนคติความรู้สึกรู้สึกต่อกระบวนการเรียนรู้ และความรู้ที่ได้รับ รวมถึงขอบเขตที่ควรทำการ พัฒนาในการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน จากการวิเคราะห์ผลข้อมูลพบว่า นักศึกษาได้รับผลการเรียนรู้ ที่ดีขึ้น มีความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น พัฒนาทักษะการสื่อสารกับและแก้ไขปัญหา (Communication and Problem-solving skills) และความสามารถในการปฏิสัมพันธ์กับสังคมหรือผู้อื่น การเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่สนุกสนาน ทำให้ได้เพื่อนใหม่ และมองว่าการเรียนรู้ ร่วมกันเป็นการเรียนการสอนที่เหมาะสมและควรนำมาใช้อย่างมาก

ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลในเชิงปริมาณจากการใช้แบบสอบถาม แบบ Likert scale โดยแบ่งเป็น 4 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างมาก เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างมากกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งคือ นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 300 คน University of Botswana ที่ลงเรียนวิชา English for Academic Purposes (EAP) ทั้ง ภาคการศึกษาที่ 1 และ 2 โดยใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Randomly sampled) จากทั้งหมด 6 คณะคือ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ บริหารธุรกิจ และ ศึกษาศาสตร์ หลังจากนั้นจะ ทำการสัมภาษณ์เจาะลึกในประเด็นต่างๆ ทั้งหมด 30 คนจาก 6 คณะในจำนวนที่เท่ากัน

ผลจากการเก็บสำรวจข้อมูลพบว่า มีนักศึกษาที่คิดว่าการเรียนรู้แบบร่วมกัน (Collaborative Learning) ช่วยในการเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้ดี คิดเป็นร้อยละ 77.7 ช่วยในการแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูล และประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 77 นักศึกษาคิดว่าเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมควรนำมาใช้ในการเรียน การสอนอีกคิดเป็นร้อยละ 77 นักศึกษาที่เห็นด้วยว่าการเรียนรู้ร่วมกันช่วยเสริมสร้างความรับผิดชอบใน ตนเองต่อการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 76.2 และเห็นด้วยว่าช่วยเสริมสร้างทักษะในการสื่อสารกับผู้อื่นคิดเป็น ร้อยละ 75.8 ส่วนความเห็นเสนอแนะของนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ได้รับในเชิงลบคือ ไม่ควรให้นักศึกษาทำการ จับกลุ่มกันเอง เพราะจะทำให้ในกลุ่มจะมีแต่เพื่อนตัวเอง และไม่สามารถรู้จักเพื่อนใหม่หรือแบ่งบัน ประสบการณ์ความรู้ได้มากนัก รวมถึง การทำงานกลุ่มในบางครั้งอาจมีนักศึกษาบางคนไม่ช่วยงาน ดังนั้น อาจารย์ผู้สอน ควรจัดสรรกิจกรรมที่เกิดความท้าทายและน่าสนใจแก่ผู้เรียน ควรมีการใช้สื่อต่างๆ ประกอบการเรียนรู้เพื่อเพิ่มความน่าสนใจเช่น นิยาย หรือตลก เป็นต้น รวมถึงควรเพิ่มงานที่มอบหมายให้แต่

ละบุคคลทำควบคู่ไปกับการทำงานกลุ่ม พร้อมทั้งผู้ส่วนควรทำการประเมินและให้คำแนะนำต่อผู้เรียนบ่อยครั้ง งานวิจัยนี้ได้สรุปผลไว้ว่าการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกันนั้นมีประโยชน์หลายอย่าง เช่น การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ เป็นต้น และในขณะเดียวกันข้อดีของการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกันคือ ความยากในการที่จะให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมองว่าการเรียนการสอนนั้นเป็นกระบวนการสอนที่เหมาะสมและควรนำมาใช้อย่างมากเพราะเสริมสร้างผู้เรียนในทักษะต่างๆ ทั้งด้านความรู้ สังคมและทักษะการใช้ชีวิตได้เป็นอย่างดี

3.4 Zapatero, Maheshwari, and Chen (2012) ศึกษาประสิทธิภาพของการเรียนรู้แบบเน้นกิจกรรม โดยเน้นว่ากระบวนการทดสอบควรได้รับการปรับปรุงอย่างไร ได้พบว่า สภาพแวดล้อมที่มีการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) สามารถสร้างสภาพแวดล้อมให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยศึกษาเปรียบเทียบจากการสอนแบบบรรยายดั้งเดิม, การสอนแบบเน้นการแก้ปัญหาและอภิปรายภายในชั้นเรียน และการสอนแบบประยุกต์ที่ใช้การเรียนรู้ร่วมกันผ่านการใช้เทคโนโลยี online และ face – to – face

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ทุกคนซึ่งลงเรียนวิชา MIS 410: Information Systems Analysis and Design มหาวิทยาลัย the Norfolk State University, Virginia. โดยแบ่งการทดลองเป็น 3 ครั้งคือ 3 ภาคการศึกษาเปรียบเทียบ ด้วยสมมติฐานว่านักศึกษาแต่ละภาคการศึกษามีพื้นฐานความรู้ที่เหมือนกันและมีคะแนน GPA เฉลี่ยแต่ละกลุ่มการทดลองไม่แตกต่างกัน การสอนในแต่ละภาคการศึกษาจะใช้ผู้สอนคนเดียวกัน หนังสือและเนื้อหาที่เรียนเหมือนกัน แต่มีวิธีการสอนที่แตกต่างกัน คือภาคการศึกษาแรกจะใช้วิธีการสอนแบบบรรยายแบบดั้งเดิม ภาคการศึกษาที่สองจะพัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้มีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้นทั้งระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และผู้เรียนกับผู้เรียน โดยจะให้มีการร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้กันมากขึ้น ส่วนในภาคการศึกษาที่สามจะมีลักษณะการเรียนการสอนแบบประยุกต์ นักศึกษาทุกคนจะได้รับ Tablet PCs เพื่อช่วยในการส่งเสริมแลกเปลี่ยนความรู้กันผ่านระบบเครื่องมือที่เรียกว่า Ink-Survey ซึ่งจะเป็นการใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกันและลงมือปฏิบัติจริง ทั้งแบบต่อหน้า face-to-face และระบบสารสนเทศ on-line features ไปพร้อมกัน

ผู้วิจัยใช้วิธีในการเก็บข้อมูล 2 วิธี คือ ทำการสังเกตพฤติกรรมในห้องเรียนเพื่อดูความถี่ในการมีส่วนร่วมในห้องเรียนของผู้เรียน และใช้วิธีการทำแบบทดสอบเพื่อวัดผลการเรียนรู้ โดยแบ่งเป็นก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผู้วิจัยจะใช้แบบทดสอบที่ต่างกันในการทดลองก่อนและหลัง(quasi-

experiment) ผลการทดลองพบว่า คะแนนเฉลี่ยของก่อนการทดลองของ 3 วิธีการสอนมีค่าใกล้เคียงกันคือ 48, 50.2 และ 50.17 ตามลำดับ โดยผลจาก ANOVA จะได้ค่า p-value เท่ากับ 0.62 ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยหลังการทดสอบจะเพิ่มขึ้นเท่ากับ 17, 29.4 และ 20.67 ตามลำดับ แสดงว่าการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกันเมื่อทำการทดสอบแบบเดิม (paper-pencil test) คะแนนผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นอย่างมากเพราะเป็นการสอนที่เน้นการแก้ไขปัญหาในชีวิตจริง (real-world problems and projects) นอกจากนั้นผลจากการสังเกตพฤติกรรมของซึ่งมีทิศทางไปในทางเดียวกันกับผลคะแนนจากแบบทดสอบ แต่เมื่อมองในเชิงคุณภาพของการมีส่วนร่วมในห้องเรียนซึ่งใช้ quality index ถ่วงน้ำหนักแต่ละคำถามจะพบว่าได้ผลในทางตรงข้ามคือ วิธีที่ 3 มีคุณภาพมากที่สุด รองมาคือวิธีที่ 1 และน้อยที่สุดคือ วิธีที่ 2 .ผลการวิจัยได้สรุปว่าสภาพแวดล้อมในการเรียนด้วยวิธีเรียนรู้ร่วมกัน สามารถสร้างการมีส่วนร่วมในห้องเรียนได้ดียิ่งขึ้นซึ่งทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนที่มากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับบรรยายแบบดั้งเดิม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ผลของการใช้การเรียนรู้ร่วมกันที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 1/2556” มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

แบบแผนการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน แบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยพยายามอธิบายถึงการใช้การเรียนรู้ร่วมกันในกิจกรรมการเรียนการสอน ในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ ปีการศึกษา 1/2556 โดยใช้ แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มทดลองหนึ่งกลุ่ม ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One group pretest-posttest design) การวิจัยมีแบบแผนการวิจัยดังนี้

Pretest	Treatment	Posttest
T1	X	T2

โดย T1 คือ การสอบก่อนที่จะจัดการทดลอง (Pretest)

X คือ การจัดการเรียนรู้แบบเรียนรู้ร่วมกัน (Treatment)

T2 คือ การสอบหลังจากที่จัดการทดลอง (Posttest)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลก่อนและหลังการทดลองคือ แบบทดสอบวัดความรู้ในเนื้อหาวิชาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีการทดลองทั้งหมด 6 ครั้ง หรือ 6 คาบ คาบละ 3 ชั่วโมง สำหรับการเรียนรู้เนื้อหา 6 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง Incoterms, Letter of Credit, Bill of Exchange, Invoice, Bill of Lading และ E-Commerce จะใช้เวลาในการสอนแบบดั้งเดิม 1 ชั่วโมง จากนั้นทำการทดสอบ 30 นาที และจะทำการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน 1 ชั่วโมง ใช้แบบทดสอบชุดเดิมในการทำการสอบหลังการทดลอง 30 นาที โดยก่อนการทดลองผู้วิจัยจะใช้ 1

คาบหรือ 3 ชั่วโมง เพื่อสร้างพฤติกรรมความเคยชินต่อการทำงานเป็นกลุ่มและการอภิปรายโต้แย้ง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือความรู้ต่อกัน จากการตั้งคำถามและใช้กิจกรรมต่างๆในห้องเรียน

คาบเรียนที่ 1 (3 ชั่วโมง)

- อธิบายวัตถุประสงค์และขอบเขตเนื้อหาของเรื่องที่ต้องทำการศึกษา
 - สร้างสถานการณ์ จับกลุ่ม วางแผนการทำงาน มอบหมายหน้าที่ สร้างข้อตกลงร่วมกัน
 - การสร้างพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่มด้วยการตั้งคำถามและทำกิจกรรมในห้อง
 - ใช้ปัญหาเป็นฐานในการเรียนรู้ **Problem-based Learning**
 - **Buzz Groups** อภิปรายกันถึงคำถามที่ได้รับเป็น กลุ่มที่มีการจับคู่เล็กๆ
 - การร่วมมือกันระดมสมองศึกษาค้นคว้า และสร้างผลงาน
- การทำงานเป็นกลุ่ม **Group Investigation**

คาบเรียนที่ 2 (3 ชั่วโมง)

- บรรยายแบบดั้งเดิม (1 ชั่วโมง)
- ทำการทดสอบ **Pre-test** (30 นาที)
- นำเสนอผลงาน (1 ชั่วโมง)
 - ใช้เทคนิคสำหรับการสลับกันสอน **Reciprocal Teaching**
 - ใช้กิจกรรม **Jigsaw** เพื่อมองปัญหาในแง่มุมที่หลากหลายขึ้น
- การอภิปรายและสรุปผล
 - เทคนิคสำหรับการอภิปราย **Techniques for Discussion**
- ทำการทดสอบ **Post-test** (30 นาที)

แผนภาพที่ 1 แบบแผนการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรู้ร่วมกันรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ

กลุ่มเป้าหมายในงานวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้คือนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ ปีการศึกษา 1/2556 ทั้งหมดจำนวน 47 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยสอนเป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการทดสอบแต่ละครั้งมีจำนวนผู้เข้าสอบดังนี้

ครั้งที่ 1 เรื่อง Incoterms มีจำนวนผู้เข้าสอบ 37 คน ขาดสอบ 10 คน รวมทั้งหมดเป็น 47 คน

ครั้งที่ 2 เรื่อง Letter of Credit มีจำนวนผู้เข้าสอบ 47 คน ขาดสอบ 0 คน รวมทั้งหมดเป็น 47 คน

ครั้งที่ 3 เรื่อง Bill of Exchange มีจำนวนผู้เข้าสอบ 28 คน ขาดสอบ 19 คน รวมทั้งหมดเป็น 47 คน

ครั้งที่ 4 เรื่อง Invoice มีจำนวนผู้เข้าสอบ 45 คน ขาดสอบ 2 คน รวมทั้งหมดเป็น 47 คน

ครั้งที่ 5 เรื่อง Bill of Lading มีจำนวนผู้เข้าสอบ 45 คน ขาดสอบ 2 คน รวมทั้งหมดเป็น 47 คน

ครั้งที่ 6 เรื่อง E-Commerce มีจำนวนผู้เข้าสอบ 45 คน ขาดสอบ 2 คน รวมทั้งหมดเป็น 47 คน

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนของการศึกษาไว้ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้การเรียนรู้ร่วมกันจัดการเรียนการสอน
2. สร้างเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่
 1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน
 2. แผนการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ และกิจกรรมที่ใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน
 3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้การสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิด rating scale 5 ระดับ
 - ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล จากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ
4. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยวิเคราะห์ค่าสถิติเชิงพรรณนา ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติทดสอบที (t – test Dependence Sample) และสังเคราะห์จากข้อคำถามปลายเปิด

5. สรุปผลการวิจัย จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาและผลการวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งอภิปรายผลการวิจัย

6. ดำเนินการเขียนรายงานการวิจัยและจัดพิมพ์รูปเล่มรายงาน รวมทั้งสรุปผลงานเผยแพร่

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย

1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือแบบแผนการเรียนรู้ รายวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ โดยทำการศึกษาจากหลักสูตร เอกสาร ตำรา ขอบข่าย โครงสร้าง เนื้อหา คำอธิบายรายวิชาและแผนกิจกรรมที่ใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันมีดังนี้

1. การสร้างกลุ่มทำงาน (group work) เพื่ออภิปราย หรือที่เรียกว่าเทคนิคสำหรับการอภิปราย (Techniques for Discussion) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันและกัน โดยใช้วิธี Buzz Groups อภิปรายกันถึงคำถามที่ได้รับมอบหมายภายในชั้นเรียน

2. เทคนิคสำหรับการแก้ปัญหา (Techniques for Problem solving) พัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาโดยใช้วิธี Group Investigation ให้ผู้เรียนไปสืบค้นหาข้อมูลกันเป็นกลุ่มจากแหล่งข้อมูลต่างๆ 1 สัปดาห์

3. กิจกรรมการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาท (Reciprocal Teaching) คือหลังจากที่ผู้เรียนไปสืบค้นหาข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่างๆแล้วมาสวมบทบาทเป็นผู้สอนในชั้นเรียนเพื่อถ่ายทอดแลกเปลี่ยนความรู้ โดยมีปฏิสัมพันธ์ต่อผู้เรียนด้วยกัน วิธีที่เลือกใช้สำหรับเทคนิคนี้คือ Jigsaw ที่พัฒนาเกี่ยวกับหัวข้อ และใช้สอน กับคนอื่น จูงใจให้ผู้เรียนเรียนรู้กระบวนการอย่างลึกซึ้งและเพียงพอที่จะสอนผู้อื่นในกลุ่ม

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1.2.1 แบบทดสอบวัดความรู้ในเนื้อหาวิชาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นแบบปรนัยและอัตนัย จำนวน 6 แบบทดสอบ ในเนื้อหาการเรียนเรื่องเรื่อง เรื่อง Incoterms, Letter of Credit ,Bill of Exchange, Invoice, Bill of Lading และ E-Commerce ซึ่งมีความยากง่ายเทียบเคียงได้กับข้อสอบกลางภาคและปลายภาค รายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ ประจำปี ภาคการศึกษาที่ 1/2556 ซึ่งมี

ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยอื่นเป็นผู้ตรวจสอบ การสร้างแบบทดสอบผู้วิจัยได้มี
ขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร คู่มือการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่าง
ประเทศ ตำราและรายละเอียดเนื้อหาจากหนังสือเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้พื้นฐานกลุ่ม
สาระการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ เพื่อรวบรวมเนื้อหาที่นักศึกษาต้องศึกษาใน
บทเรียน แล้วนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเนื้อหารายวิชา ITB 372 วิชา
ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ แบบทดสอบวัดความรู้มีทั้งหมด 6 ชุดตามหัวข้อแต่ละบทเรียน
มีลักษณะต่อไปนี้ แบบทดสอบชุดที่ 1 เป็นแบบปรนัยจำนวน 10 ข้อ 9 ตัวเลือก ชุดที่ 2 เป็นแบบปรนัย
จำนวน 10 ข้อ 10 ตัวเลือก ชุดที่ 3 เป็นแบบอัตนัยจำนวน 10 ข้อชุดที่ 4 เป็นแบบอัตนัยจำนวน 10 ข้อ ชุดที่ 5
เป็นแบบอัตนัยจำนวน 20 ข้อและ ชุดที่ 6 เป็นแบบอัตนัยจำนวน 10 ข้อ แต่ละแบบทดสอบมีคะแนนเต็ม 10
คะแนน ครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของแบบทดสอบใช้
แบบมาตรจัดอันดับ (Ordinal Scale) ให้คะแนนแบบอิงเกณฑ์ดังนี้

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนแต่ละเนื้อหา

10 หมายถึง คะแนนอยู่ในระดับ สูงมาก

8-9 หมายถึง คะแนนอยู่ในระดับ สูง

6-7 หมายถึง คะแนนอยู่ในระดับ ปานกลาง

4-5 หมายถึง คะแนนอยู่ในระดับ น้อย

0-3 หมายถึง คะแนนอยู่ในระดับ น้อยมาก

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนในภาพรวม

0-12 หมายถึง คะแนนอยู่ในระดับ สูงมาก

13-24 หมายถึง คะแนนอยู่ในระดับ สูง

25-36 หมายถึง คะแนนอยู่ในระดับ ปานกลาง

37-48 หมายถึง คะแนนอยู่ในระดับ น้อย

49-60 หมายถึง คะแนนอยู่ในระดับ น้อยมาก

3. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบคุณภาพโดยการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยแบบทดสอบได้จากการเปรียบเทียบกับแบบทดสอบกลางและปลายภาคการศึกษาซึ่งได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิผู้เชี่ยวชาญทางด้านธุรกิจระหว่างประเทศ จำนวน 3 ท่าน โดยได้รับการประเมินว่าเหมาะสมต่อการทดสอบความรู้ในเรื่องความรู้เพื่อธุรกิจระหว่างประเทศ

4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ไปทดสอบนักศึกษาในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษ สำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ ประจำ ภาคการศึกษาที่ 1/2556 จำนวน 47 คน

1.2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบความพึงพอใจ จำนวน 8 ข้อ ซึ่งได้สร้าง ตามวิธีการของแบบวัดของลิเคิร์ต (Likert 's Method) เป็น Likert Scale 5 Scales และ Open ended เพื่อถามข้อเสนอแนะที่ได้รับ การตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ และวัดความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยมีวิธีการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจตามขั้นตอนดังนี้ ศึกษา ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดความพึงพอใจ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัย (อ้างอิงจาก ศิระ สัตย์ไพศาล, 2555)

1. กำหนดขอบข่าย คุณลักษณะที่ต้องการจะวัดในด้านความคิดเห็น ความรู้สึกและลักษณะของการจัดการ การเรียนรู้ร่วมกัน
2. สร้างข้อความและแบบสอบถามโดยรวบรวมจากหนังสือ เอกสาร งานวิจัย ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ให้ครอบคลุมขอบเขตที่ต้องการวัด
3. แบบสอบถามความพึงพอใจจะมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งประกอบด้วย ข้อความที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน การตรวจให้คะแนนจากการวัด ได้กำหนดเกณฑ์การให้ คะแนนตามเกณฑ์ต่อไปนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

โดยเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของแบบสอบถาม

4.51 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก

2.51 – 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย

1.0 – 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกันที่จัดเรียงแล้วจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายในงานวิจัย

การรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาทั้งหมดที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ ประจำปี ภาคการศึกษาที่ 1/2556 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจ ตั้งแต่ ตุลาคม 2556 – พฤศจิกายน 2556 โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการทดลองดังนี้

1. ทำการประเมินผลก่อนเรียน (pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ก่อนการทดลองและบันทึกผลคะแนนก่อนเรียน

2. ดำเนินการทดลองสอน ด้วยวิธีการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) การวางแผนการเรียนรู้

1.1 ให้ผู้เรียนศึกษาหลักสูตร จัดทำแผนการเรียนรู้ส่วนบุคคล และจัดทำปฏิทินการเรียน ตลอดภาคการเรียน โดยกำหนดเป้าหมาย ภาระงานในแต่ละสัปดาห์

1.2 ผู้เรียนกำหนดบทบาทของสมาชิกในกลุ่มของแต่ละคนจากข้อ 1.1 มากำหนดสิ่งที่มีความมาก่อน และสร้างทางเลือกใหม่เป็นแผนการเรียนรู้ของกลุ่ม

1.3 จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็น

2) ผู้เรียนเข้าชั้นเรียนการเรียนรู้ร่วมกันตาม วัน เวลา และสถานที่ที่สถานศึกษาหรือกลุ่มกำหนด และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อตอบคำถามตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย และประเด็นศึกษาค้นคว้า เพิ่มเติม จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ โดยกิจกรรมที่ใช้ในการทำวิจัยได้แก่

2.1 กิจกรรม Buzz Groups อภิปรายกันถึงคำถามที่ได้รับมอบหมายภายในชั้นเรียน จะใช้ในทุกครั้งที่มีการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานผู้เรียนในการทำงานเป็นทีม

2.2 กิจกรรม Group Investigation ให้ผู้เรียนไปสืบค้นหาข้อมูลกันเป็นกลุ่มจากแหล่งข้อมูลต่างๆ 1 สัปดาห์ แบ่งผู้เรียนเป็น 6 กลุ่ม แต่ละกลุ่มทำแต่ละหัวข้อแตกต่างกัน

2.3 กิจกรรมการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาท (Reciprocal Teaching) คือหลังจากที่ผู้เรียนไปสืบค้นหาข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่างๆแล้วมาสวมบทบาทเป็นผู้สอนในชั้นเรียนเพื่อถ่ายทอดแลกเปลี่ยนความรู้ โดยแบ่งเป็น 3 ครั้งก่อนสอบกลางภาค และ 3 ครั้งก่อนสอบปลายภาค

3) ประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริง ทั้งรายบุคคลและกลุ่ม เน้นการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ จะมีทั้งหมด 6 ครั้ง โดยแบ่งเป็น 3 ครั้งก่อนสอบกลางภาค และ 3 ครั้งก่อนสอบปลายภาค

3. ทำการประเมินผลหลังเรียน (posttest) โดยใช้ แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับแบบทดสอบผลการเรียนรู้อ่อนเรียน (pretest)

4. นำคะแนน pretest / posttest มาวิเคราะห์ทาง สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปผลการวิจัย

5. ทำการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้กรณีศึกษาในการเรียนการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent) วิเคราะห์คะแนนจากแบบทดสอบความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน เรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพ ของเครื่องมือ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัยมีดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} หมายถึง คะแนนเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum X$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n หมายถึง จำนวนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในวิจัย

2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \frac{\sqrt{n\sum X^2 - (\sum X)^2}}{n(n-1)}$$

- เมื่อ S.D. หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $(\sum X)^2$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
 n หมายถึง จำนวนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในวิจัย

3. ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่กลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน ใช้สถิติทดสอบที (t – test Dependence Sample) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ โดยการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย

$$t = \frac{\sum D}{\frac{\sqrt{n\sum D^2 - (\sum D)^2}}{n-1}}$$

- เมื่อ t หมายถึง ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
 D หมายถึง ผลต่างระหว่างคู่คะแนน
 n หมายถึง กลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

4. การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยเกณฑ์การแปรผลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจในรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาผลของการใช้การเรียนรู้ร่วมกันที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ จากการวิจัยกึ่งทดลอง ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One group pretest-posttest design) โดยแบ่งการนำเสนอเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่หนึ่งคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนในเรื่อง Incoterms, Letter of Credit, Bill of Exchange, Invoice, Bill of Lading และ E-Commerce ส่วนที่สองคือ ผลสำรวจความพึงพอใจในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้ร่วมกัน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 41 คน จากจำนวนผู้เรียนทั้งหมดที่ลงทะเบียน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 87 เป็นผู้เรียนสาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจทั้งหมดเนื่องจากผู้เรียนบางรายมีความประสงค์ที่จะไม่ตอบแบบสอบถามและขาดการเข้าเรียนในครั้งสุดท้ายของการศึกษา

พบว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 29 และเป็นเพศหญิง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 71 โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 90.24 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.44 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.32 โดยการเรียนการสอนในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ จะมีการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 14 ครั้ง แบ่งเป็น 7 ครั้งก่อนการสอบกลางภาค และ 7 ครั้งก่อนการสอบปลายภาค จากพบการสำรวจพบว่า มีนักศึกษาผู้เรียนกษาร้อยละ 22 ที่เข้าชั้นเรียน 5 ถึง 10 ครั้ง และร้อยละ 78 ที่เข้าเรียนมากกว่า 10 ครั้ง

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	12	29
หญิง	29	71
รวม	41	100
สาขาวิชา		
ธุรกิจระหว่างประเทศ ชั้นปีที่ 1	0	0
ธุรกิจระหว่างประเทศชั้นปีที่2	37	90.24
ธุรกิจระหว่างประเทศชั้นปีที่3	1	2.44
ธุรกิจระหว่างประเทศชั้นปีที่4	3	7.32
รวม	41	100
จำนวนครั้งที่เข้าชั้นเรียน (ทั้งหมด 14 ครั้ง)		
5 ถึง 10 ครั้ง	9	22
มากกว่า 10 ครั้ง	32	78
รวม	41	100
วิธีการเรียนการสอนในทัศนคติของผู้เรียน		
ศึกษาค้นคว้าตัวเอง	29	37
ฝึกปฏิบัติการ	26	33
ร่วมสัมมนา	7	9
ทำโครงการ	11	14
เรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์	5	6
รวม	78	100

จากผลการสำรวจจากแบบประเมินความพึงพอใจ โดยให้เลือกได้มากที่สุดหนึ่งประเภทว่าการเรียนการสอนในทัศนคติของผู้เรียนนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่เข้าใจว่าการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกันในทัศนคติของผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมนั้นเป็นวิธีที่ให้ผู้เรียนค้นคว้าตัวเอง และฝึกปฏิบัติการ คิดเป็นร้อยละ 37 และ 33 ตามลำดับ มีส่วนน้อยที่มีความเข้าใจว่าเป็นการเรียนการสอนแบบทำโครงการร้อยละ 14 ร่วมสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร้อยละ 9 และเรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ร้อยละ 6 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน

ผลการวิเคราะห์จากแบบทดสอบก่อนการเรียนรู้ และแบบทดสอบหลังเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้ร่วมกัน ในเรื่องเรื่อง Incoterms, Letter of Credit ,Bill of Exchange, Invoice, Bill of Lading และ E-Commerce ทั้งหมด 6 ครั้ง ครั้งละ 10 คะแนน ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ได้คะแนนทดสอบก่อนการเรียนรู้ (Pre – test) และ หลังการเรียนรู้ (Post – test) ครั้งที่ 1 เรื่อง Incoterms

คะแนน	Pre-test	ร้อยละ	Post test	ร้อยละ
0	16	0.34	0	0.00
1	11	0.23	0	0.00
2	3	0.06	0	0.00
3	0	0.00	0	0.00
4	1	0.02	0	0.00
5	2	0.04	0	0.00
6	1	0.02	2	0.04
7	0	0.00	5	0.11
8	1	0.02	2	0.04
9	1	0.02	27	0.57
10	1	0.02	1	0.02
เข้าสอบ	37	0.79	37	0.79
ขาดสอบ	10	0.21	10	0.21
รวม	47	100	47	100

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบก่อนการเรียนรู้ของผู้เรียน อยู่ในระดับสูงมาก (10) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2 อยู่ในระดับสูง (8-9) จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 4 อยู่ในระดับปานกลาง (6-7) จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 2 อยู่ในระดับน้อย (4-5) จำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 6 และอยู่ในระดับน้อยมาก (0-3) จำนวน 30 คนคิดเป็นร้อยละ 63 แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อนการเรียนรู้ของผู้เรียน เกี่ยวกับความรู้ในเรื่อง Incoterms ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยมาก

ส่วนคะแนนทดสอบหลังการเรียนของผู้เรียนอยู่ในระดับสูงมาก (10) จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 2 อยู่ในระดับสูง (8-9) จำนวน 29 คนคิดเป็นร้อยละ 61 และอยู่ในระดับปานกลาง (6-7) จำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 15 ให้เห็นถึงพื่นความรู้หลังการเรียนของผู้เรียน เกี่ยวกับความรู้ในเรื่อง Incoterms ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนและหลังการเรียน เรื่อง Incoterms

คะแนน	\bar{x}	S.D.	Post - Pre	Df	t	P-value
ก่อนเรียน (Pre-test)	1.70	2.68	6.84	36	16.64	0.000
หลังเรียน (Post-test)	8.54	0.96				

เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (Post-test) พบว่าผู้เรียนมีคะแนนสูงขึ้น หลังจากใช้การเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t = 16.64$, $df 36$, $P = .000$) (ตารางที่ 4) แสดงให้เห็นว่ากระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ได้คะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre – test) และหลังการเรียน (Post – test) ครั้งที่ 2 เรื่อง Letter of Credit

คะแนน	Pre-test	ร้อยละ	Post test	ร้อยละ
0	0	0.00	0	0.00
1	0	0.00	0	0.00
2	0	0.00	0	0.00
3	3	0.06	3	0.06
4	2	0.04	0	0.00
5	4	0.09	0	0.00
6	4	0.09	0	0.00
7	9	0.19	0	0.00

8	18	0.38	19	0.40
9	1	0.02	1	0.02
10	6	0.13	24	0.51
เข้าสอบ	47	100	47	100
ขาดสอบ	0	0.00	0	0.00
รวม	47	100	47	100

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบก่อนการเรียนของผู้เรียน อยู่ในระดับสูงมาก (10) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 13 อยู่ในระดับสูง (8-9) จำนวน 19 คิดเป็นร้อยละ 40 อยู่ในระดับปานกลาง (6-7) จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 28 อยู่ในระดับน้อย (4-5) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 13 และอยู่ในระดับน้อยมาก (0-3) จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6 แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อนการเรียนของผู้เรียน เกี่ยวกับความรู้ในเรื่อง Letter of Credit ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง

ส่วนคะแนนทดสอบหลังการเรียนของผู้เรียนอยู่ในระดับสูงมาก (10) จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 51 อยู่ในระดับสูง (8-9) จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 42 และอยู่ในระดับอ่อนมาก (0-3) จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้หลังการเรียนของผู้เรียน เกี่ยวกับความรู้ในเรื่อง Letter of Credit ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงมาก

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนและหลังการเรียน เรื่อง Letter of Credit

คะแนน	คะแนน	\bar{x}	S.D.	Post - Pre	Df	t	P-value
ก่อนเรียน (Pre-test)	ก่อนเรียน (Pre-test)	7.17	1.87	1.55	46	8.66	0.000
หลังเรียน (Post-test)	หลังเรียน (Post-test)	8.72	1.79				

เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (Post-test) พบว่าผู้เรียนมีคะแนนสูงขึ้นหลังจากใช้การเรียนรู้อารมณ์ร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t = 8.66, df 46, P = .000$) (ตารางที่ 6) แสดงให้เห็นว่ากระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้อารมณ์ร่วมกันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ได้คะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre – test) และหลังการเรียน (Post – test) ครั้งที่ 3 เรื่อง Bill of Exchange

คะแนน	Pre-test	ร้อยละ	Post test	ร้อยละ
0	0	0.00	0	0.00
1	0	0.00	0	0.00
2	0	0.00	0	0.00
3	0	0.00	0	0.00
4	1	0.02	0	0.00
5	1	0.02	0	0.00
6	2	0.04	0	0.00
7	1	0.02	0	0.00
8	8	0.17	1	0.02
9	10	0.21	13	0.28
10	5	0.11	14	0.30
เข้าสอบ	28	100	28	100
ขาดสอบ	19	0.40	19	0.40
รวม	47	100	47	100

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบก่อนการเรียนของผู้เรียน อยู่ในระดับสูงมาก(10) จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 11 อยู่ในระดับสูง (8-9) จำนวน18 คนคิดเป็นร้อยละ 38 อยู่ในระดับปานกลาง (6-7) จำนวน3 คนคิดเป็นร้อยละ 6 และอยู่ในระดับน้อย (4-5) จำนวน2 คนคิดเป็นร้อยละ 4 แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อนการเรียนของผู้เรียน เกี่ยวกับความรู้ในเรื่อง Bill of Exchangeส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง

ส่วนคะแนนทดสอบหลังการเรียนของผู้เรียนอยู่ในระดับสูงมาก (10) จำนวน14 คนคิดเป็นร้อยละ 30 และอยู่ในระดับสูง (8-9) จำนวน14 คนคิดเป็นร้อยละ 30 ให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้หลังการเรียนของผู้เรียน เกี่ยวกับความรู้ในBill of Exchangeส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงและสูงมาก

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนและหลังการเรียนเรื่อง Bill of Exchange

คะแนน	\bar{x}	S.D.	Post - Pre	Df	t	P-value
ก่อนเรียน (Pre-test)	8.29	1.51	1.17	27	4.49	0.000
หลังเรียน (Post-test)	9.46	0.58				

เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (Post-test) พบว่าผู้เรียนมีคะแนนสูงขึ้นหลังจากใช้การเรียนรู้อารมณ์ร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t=4.49$, $df 27$, $P = .000$) (ตารางที่ 8) แสดงให้เห็นว่ากระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้อารมณ์ร่วมกันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ได้คะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre – test) และหลังการเรียน (Post – test) ครั้งที่ 4 เรื่อง Invoice

คะแนน	Pre-test	ร้อยละ	Post test	ร้อยละ
0	1	0.02	0	0.00
1	9	0.19	0	0.00
2	10	0.21	0	0.00
3	2	0.04	0	0.00
4	8	0.17	0	0.00
5	2	0.04	0	0.00
6	6	0.13	0	0.00
7	2	0.04	0	0.00
8	3	0.06	3	0.06
9	1	0.02	7	0.15
10	1	0.02	35	0.74
เข้าสอบ	45	100	47	100

ขาดสอบ	2	0.04	2	0.04
รวม	47	100	47	100

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบก่อนการเรียนของผู้เรียน อยู่ในระดับสูงมาก (10) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2 อยู่ในระดับสูง (8-9) จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8 อยู่ในระดับปานกลาง (6-7) จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 17 อยู่ในระดับน้อย (4-5) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 21 และอยู่ในระดับน้อยมาก (0-3) จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 46 แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อนการเรียนของผู้เรียน เกี่ยวกับความรู้ในเรื่อง Invoice ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยมาก

ส่วนคะแนนทดสอบหลังการเรียนของผู้เรียนอยู่ในระดับสูงมาก (10) จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 74 อยู่ในระดับสูง (8-9) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 21 ให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้หลังการเรียนของผู้เรียน เกี่ยวกับความรู้ในเรื่อง Invoice ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงมาก

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนและหลังการเรียนเรื่อง Invoice

คะแนน	\bar{x}	S.D.	Post - Pre	Df	t	P-value
ก่อนเรียน (Pre-test)	3.78	2.57	5.93	44	14.83	0.000
หลังเรียน (Post-test)	9.71	0.59				

เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (Post-test) พบว่าผู้เรียนมีคะแนนสูงขึ้นหลังจากใช้การเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t = 14.83$, $df = 44$, $P = .000$) (ตารางที่ 10) แสดงให้เห็นว่ากระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ได้คะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre – test) และหลังการเรียน (Post – test) ครั้งที่ 5 เรื่อง Bill of Lading

คะแนน	Pre-test	ร้อยละ	Post-test	ร้อยละ
0	0	0.00	0	0.00
1	0	0.00	0	0.00
2	0	0.00	0	0.00
3	11	0.23	0	0.00
4	17	0.36	0	0.00
5	9	0.19	0	0.00
6	5	0.11	0	0.00
7	1	0.02	2	0.04
8	1	0.02	20	0.43
9	1	0.02	20	0.43
10	0	0.00	3	0.06
เข้าสอบ	45	100	47	100
ขาดสอบ	2	0.04	2	0.04
รวม	47	100	47	100

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบก่อนการเรียนของผู้เรียน อยู่ในระดับสูง (8-9) จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 4 อยู่ในระดับปานกลาง (6-7) จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 13 อยู่ในระดับน้อย (4-5) จำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 55 และอยู่ในระดับน้อยมาก (0-3) จำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 23 แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อนการเรียนของผู้เรียน เกี่ยวกับความรู้ในเรื่อง Bill of Lading ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย

ส่วนคะแนนทดสอบหลังการเรียนของผู้เรียนอยู่ในระดับสูงมาก (10) จำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 6 อยู่ในระดับสูง (8-9) จำนวน 40 คนคิดเป็นร้อยละ 86 และอยู่ในระดับปานกลาง (6-7) จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 4 ให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้หลังการเรียนของผู้เรียน เกี่ยวกับความรู้ในเรื่อง Bill of Lading ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้เรื่อง Bill of Lading

คะแนน	\bar{x}	S.D.	Post - Pre	Df	t	P-value
ก่อนเรียน (Pre-test)	4.34	1.38	4.07	44	19.83	0.000
หลังเรียน (Post-test)	8.41	1.34				

เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียนรู้ (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียนรู้ (Post-test) พบว่าผู้เรียนมีคะแนนสูงขึ้นหลังจากใช้การเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t = 19.83, df 44, P = .000$) (ตารางที่ 12) แสดงให้เห็นว่ากระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ได้คะแนนทดสอบก่อนการเรียนรู้ (Pre – test) และหลังการเรียนรู้ (Post – test) ครั้งที่ 6 เรื่อง E-Commerce

คะแนน	Pre-test	ร้อยละ	Post test	ร้อยละ
0	0	0.00	0	0.00
1	0	0.00	0	0.00
2	0	0.00	0	0.00
3	4	0.09	0	0.00
4	2	0.04	0	0.00
5	5	0.11	0	0.00
6	5	0.11	0	0.00
7	0	0.00	0	0.00
8	3	0.06	1	0.02
9	3	0.06	4	0.09
10	23	0.49	40	0.85

เข้าสอบ	45	100	47	100
ขาดสอบ	2	0.04	2	0.04
รวม	47	100	47	100

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบก่อนการเรียนของผู้เรียน อยู่ในระดับสูงมาก (10) จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 49 อยู่ในระดับสูง (8-9) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12 อยู่ในระดับปานกลาง (6-7) จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11 อยู่ในระดับน้อย (4-5) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 15 และอยู่ในระดับน้อยมาก (0-3) จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 9 แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อนการเรียนของผู้เรียน เกี่ยวกับความรู้ในเรื่อง E-Commerce ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงมาก

ส่วนคะแนนทดสอบหลังการเรียนของผู้เรียนอยู่ในระดับสูงมาก (10) จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 85 และอยู่ในระดับสูง (8-9) จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11 ให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้หลังการเรียนของผู้เรียน เกี่ยวกับความรู้ในเรื่อง E-Commerce ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนและหลังการเรียนเรื่อง E-Commerce

คะแนน	\bar{x}	S.D.	Post - Pre	Df	t	P-value
ก่อนเรียน (Pre-test)	7.95	2.59	1.91	44	5.18	0.000
หลังเรียน (Post-test)	9.86	0.40				

เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (Post-test) พบว่าผู้เรียนมีคะแนนสูงขึ้นหลังจากใช้การเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t = 5.18$, $df = 44$, $P = .000$) (ตารางที่ 14) แสดงให้เห็นว่ากระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้เรียนที่ได้ คะแนนรวมจากทดสอบก่อนการเรียน (Pre – test) และ หลังการเรียน (Post – test) ทั้งหมด 6 ครั้ง

คะแนน	Pre-test	ร้อยละ	Post-test	ร้อยละ
0-12	0	0	0	0
13-24	1	4.5	0	0
25-36	15	68	0	0
37-48	5	23	0	0
49-60	1	4.5	22	100
รวมผู้เข้าสอบครบ 6 ครั้ง	22	100	22	100

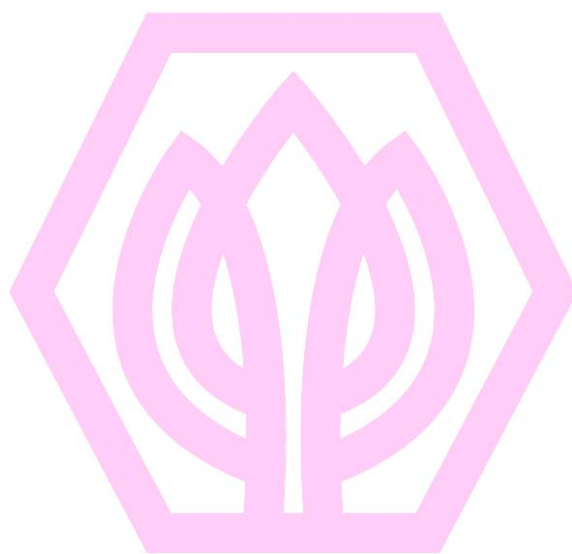
จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่าคะแนนรวมจากทดสอบก่อนการเรียนของผู้เรียน อยู่ในระดับสูงมาก (49- 60) จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 4.5 อยู่ในระดับสูง (37-48) จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 23 อยู่ในระดับปานกลาง (25-36) จำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 68 และอยู่ในระดับน้อย (13-24) จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 4.5 แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อนการเรียนของผู้เรียน เกี่ยวกับความรู้ในเรื่องภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจระหว่างประเทศส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนคะแนนทดสอบหลังการเรียนของผู้เรียน อยู่ในระดับสูงมาก (49- 60) จำนวน 22 คนคิดเป็นร้อยละ 100 ให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้หลังการเรียนของผู้เรียน เกี่ยวกับความรู้ในเรื่อง ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจระหว่างประเทศ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงมาก

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนและหลังการเรียนจากคะแนนรวมทั้งหมด 6 ครั้ง

คะแนน	\bar{x}	S.D.	Post - Pre	Df	t	P-value
ก่อนเรียน (Pre-test)	34.34	6.54	21.55	21	16.90	0.000
หลังเรียน (Post-test)	55.89	1.87				

เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (Post-test) พบว่าผู้เรียนมีคะแนนสูงขึ้นหลังจากใช้การเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t = 16.90$, $df = 21$, $P = .000$) (ตารางที่ 16) แสดงให้เห็นว่ากระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตอนที่ 3 ผลสำหรับความพึงพอใจในการเข้าร่วมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้ร่วมกัน

จากผลการวิเคราะห์ความความพึงพอใจของผู้เรียนในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันดังแสดงในตารางที่ 17 พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีความความพึงพอใจในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยการเรียนรู้ร่วมกัน ในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ อยู่ในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 โดยมีค่าเฉลี่ยในหัวข้อที่ 6 อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น ประชุม พูดคุย ให้คำแนะนำ และรับฟัง ข้อคิดเห็นของนักศึกษาที่แตกต่างหรือขัดแย้งกันระหว่างกลุ่มมากที่สุดคือ 4.44 รองลงมาคือหัวข้อที่ 7 เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในกิจกรรมมีความเหมาะสมในกระบวนการเรียนรู้โดยการใช้การเรียนรู้ร่วมกัน และหัวข้อที่ 5 อาจารย์ใช้คำถามหรือกิจกรรมสนับสนุนที่กระตุ้นให้นักศึกษาคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 และ 4.39 ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยในหัวข้อที่ 4 กิจกรรมนี้เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้นอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ 4.00

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้เรียนที่มี ความพึงพอใจในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยการใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน

ความพึงพอใจในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้	5	4	3	2	1	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
1. กิจกรรมนี้มีจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษาชัดเจน	16	21	4	0	0	4.29	0.44	มาก
	(39%)	(51%)	(10%)	(0%)	(0%)			
2. วิธีการดำเนินกิจกรรม เวลาที่ใช้ มีความเหมาะสมในหัวข้อที่ศึกษา	12	22	5	2	0	4.07	0.41	มาก
	(29%)	(54%)	(12%)	(5%)	(0%)			
3. กิจกรรมนี้ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	18	16	5	2	0	4.22	0.42	มาก
	(44%)	(39%)	(12%)	(5%)	(0%)			

4. กิจกรรมนี้เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น	12	18	10	1	0	4.00	0.37	มาก
	(29%)	(44%)	(24%)	(2%)	(0%)			
5. อาจารย์ใช้คำถามหรือกิจกรรมสนับสนุนที่กระตุ้นให้นักศึกษาคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์	23	11	7	0	0	4.39	0.48	มาก
	(56%)	(27%)	(17%)	(0%)	(0%)			
6. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น ประชุมพูดคุย ให้คำแนะนำ และรับฟังข้อคิดเห็นของนักศึกษาที่แตกต่างหรือขัดแย้งกันระหว่างกลุ่ม	21	17	3	0	0	4.44	0.48	มาก
	(51%)	(42%)	(7%)	(0%)	(0%)			
7. เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในกิจกรรมมีความเหมาะสมในกระบวนการเรียนรู้โดยการใช้การเรียนรู้ร่วมกัน	22	15	3	1	0	4.41	0.48	มาก
	(54%)	(37%)	(7%)	(2%)	(0%)			
8. โดยรวมนักศึกษามีความพึงพอใจในกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้โดยการใช้การเรียนรู้ร่วมกัน	15	19	6	1	0	4.17	0.41	มาก
	(37%)	(46%)	(15%)	(2%)	(0%)			
ภาพรวม	17	17	5	1	0	4.25	0.44	มาก
	42%	42%	13%	2%	0%			

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้เรียนในข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน

จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม ผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม ได้มีข้อเสนอแนะ 2 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาและอุปสรรคของการเรียนที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน

“การเรียนรู้แบบกลุ่มสามารถพัฒนาได้มากกว่านี้ ด้วยวิธีการใหม่ๆ”

“งานน้อยไป อยากให้มีงานกลับไปทำที่บ้านมากขึ้น จะได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์”

“อยากให้สอนโดยใช้ภาษาไทยสลับในวิชาบ้าง เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น”

“อาจารย์ควรมีการอธิบายเนื้อหาเป็นภาษาไทยบ้าง เพราะเนื้อหาในบทเรียนมีความยากพอสมควร”

“อธิบายเป็นภาษาอังกฤษอย่างเดียวทำให้ไม่ค่อยเข้าใจ”

“อยากให้สอนภาษาไทยควบคู่ไปด้วยกับภาษาอังกฤษ”

“เนื้อหาวิชาเข้าใจค่อนข้างยากเพราะใช้ภาษาอังกฤษล้วน แม้อาจารย์จะช่วยเยอะก็ตาม”

จากข้อเสนอแนะจากผู้เรียนที่เข้าร่วมการเรียนการสอนแบบร่วมกันจะพบว่าปัญหาส่วนใหญ่คือการเรียนการสอนในวิชานี้จะใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนทั้งหมด จึงอาจทำให้ผู้เรียนซึ่งเป็นนักศึกษาภาคภาษาไทยและมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษที่ไม่ดีพอเกิดปัญหาในการเข้าใจเนื้อหาได้ยาก จึงเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษคืออุปสรรคที่สำคัญที่สุดต่อการเรียนการสอนเพื่อเข้าใจในวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ ในขณะที่ผู้เรียนบางส่วนมีความเห็นว่าควรนำวิธีการใหม่ หรือกิจกรรม เทคนิคอื่นๆ มาประยุกต์ใช้เพิ่มเติมควบคู่เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น และควรมอบหมายงานที่ท้าทายมากขึ้น

2. ข้อดีของการเรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้ร่วมกัน

“เป็นการเรียนการสอนที่ดีมาก ช่วยพัฒนาให้เข้าใจได้มากขึ้น”

“การทำงาน การเรียนเป็นกลุ่มดีอยู่แล้ว เพราะจะได้ช่วยกันแชร์ความรู้ต่างๆ ช่วยทำงานกันเป็นทีม”

“สอนในกลุ่มเล็กๆ แบบนี้ดีที่แล้ว แต่ถ้าไม่เกิน 30 คนจะดีที่สุด”

จากข้อเสนอแนะของผู้เรียนที่เข้าร่วมการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน พบว่าการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้เป็นวิธีการเรียนแบบกลุ่ม ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาการเรียนได้ดียิ่งขึ้น เพราะสามารถแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกันได้ พร้อมส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถทำงานอย่างเป็นทีมได้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์การศึกษา เพื่อศึกษาการใช้การเรียนรู้ร่วมกันที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ร่วมกัน ในรายวิชา รายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ

ศึกษาและเก็บข้อมูลจากประชากรของนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศที่ลงทะเบียนในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ ปีการศึกษา 1/2556 ทั้งหมดจำนวน 47 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบประเมินผลก่อน และหลังเข้าร่วมกิจกรรม และแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นภายใต้กรอบทฤษฎี และข้อเท็จจริงในการสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน

ตอนที่ 1 สรุปการใช้การเรียนรู้ร่วมกันที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ

ผลการศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใช้การเรียนรู้ร่วมกันในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น นำความรู้ทางวิชาการที่ได้ศึกษาภาษาอังกฤษในการติดต่อธุรกิจระหว่างประเทศ การโต้ตอบจดหมายทางธุรกิจระหว่างประเทศ การเขียนรายงานทางธุรกิจ เอกสารการค้าระหว่างประเทศ การเสนอข้อมูลทางธุรกิจ และการวิเคราะห์ข้อมูลทางธุรกิจ ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการลงมือปฏิบัติและการเรียนรู้อย่างเป็นทีม โดยมีผู้สอนออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนมีบทบาทเพียงอำนวยความสะดวกในการเรียน ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และ ประเมินผลการเรียนรู้พร้อมกับให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนเท่านั้น ในขณะที่ผู้เรียนจะทำการศึกษาค้นคว้าความรู้กันอย่างเป็นทีม และแสดงบทบาทเป็นผู้สอนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์ที่แตกต่างกันเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีปฏิสัมพันธ์กันในเชิงบวกอันนำไปสู่ความกระตือรือร้นและจิตสำนึกในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (Post-test) ด้วยการทดสอบ t-test พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ร่วม ในเนื้อหาวิชาเรื่อง Incoterms, Letter of Credit ,Bill of Exchange, Invoice, Bill of Lading และ E-Commerce สูงขึ้นกว่าคะแนนก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่ากระบวนการเรียนรู้

โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชาและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2 สรุปความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้การเรียนรู้ร่วมกัน ในรายวิชา รายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสำรวจ ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่มย่อย ใน ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตาม วัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 41 คน หรือร้อยละ 87 ของนักศึกษาที่ทะเบียนเรียนทั้งหมด เนื่องจากมีนักศึกษาบางส่วนมีความประสงค์ที่จะไม่แสดงความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มประชากรเป็นเพศชาย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 29 และเป็นเพศหญิงจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 71 โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 90 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7 จึงทำให้นักศึกษามีพื้นฐานความรู้ทั้งภาษาอังกฤษและธุรกิจระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน โดยการเรียนการสอนในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ จะมีการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 14 ครั้ง แบ่งเป็น 7 ครั้งก่อนการสอบกลางภาค และ 7 ครั้งก่อนการสอบปลายภาค จากพบการสำรวจพบว่าผู้เรียนร้อยละ 22 ที่เข้าชั้นเรียน 5 ถึง 10 ครั้ง และร้อยละ 78 ที่เข้าเรียนมากกว่า 10 ครั้ง จึงอาจส่งผลให้ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกันนั้นเกิดผลไม่เท่ากันในผู้เรียนแต่ละคน การที่ผู้เรียนบางส่วนไม่สามารถเข้าชั้นเรียนได้นั้น จะทำให้ผู้เรียนต้องใช้ความพยายามมากขึ้นเพื่อที่จะตามเนื้อหาที่ผู้สอน หรือผู้เรียนด้วยกันได้ทำการถ่ายทอดหรือแลกเปลี่ยนความรู้ไป แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากการเรียนการสอนในแต่ละครั้งผู้สอนได้มีการบันทึกเสียงและภาพหน้าจอคอมพิวเตอร์ (Camtasia) รวมทั้งแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ใช้ประกอบการเรียนในแต่ละเนื้อหาผ่านกลุ่ม Facebook ซึ่งส่งผลดีทำให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถทบทวนหรือศึกษาการเรียนด้วยตนเองได้เมื่อขาดการเรียน แต่ในขณะที่เดียวกันก็ส่งผลเสียที่ทำให้ผู้เรียนบางคน เกิดการเบี่ยงเบนพฤติกรรมไม่เข้าชั้นเรียนและใช้วิธีศึกษาค้นคว้าเรียนรู้ด้วยตนเอง ถึงแม้ว่าผู้สอนจะมีการประเมินและให้คะแนนการมีส่วนร่วมในห้องเรียนจากการตอบคำถามและตอบคำถามระหว่างผู้เรียนและผู้สอน หรือระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง แต่ด้วยสัดส่วนคะแนนร้อยละ 5 จึงอาจทำให้ผู้เรียนบางส่วนอาจไม่เห็นความสำคัญ

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้โดยการใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน

จากผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีความความพึงพอใจในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่มย่อยในวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศอยู่ในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 โดยมีค่าเฉลี่ยในหัวข้อที่ 6 อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น ประชุม พูดคุย ให้คำแนะนำ และรับฟัง ข้อคิดเห็นของนักศึกษาที่แตกต่างหรือขัดแย้งกัน ระหว่างกลุ่มมากที่สุดคือ 4.44 รองลงมาคือหัวข้อที่ 7 เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในกิจกรรมมีความเหมาะสมในกระบวนการเรียนรู้โดยการใช้การเรียนรู้ร่วมกัน และหัวข้อที่ 5 อาจารย์ใช้คำถามหรือกิจกรรม สนับสนุนที่กระตุ้นให้นักศึกษาคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 และ 4.39 ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยในหัวข้อที่ 4 กิจกรรมนี้เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้นอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ 4.00

แสดงให้เห็นว่าการเรียนการสอนโดยการใช้การเรียนรู้ร่วมกันมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น ประชุม พูดคุย ให้คำแนะนำ และรับฟัง ข้อคิดเห็นของผู้เรียนที่แตกต่างหรือขัดแย้งกัน โดยผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้คอยอำนวยความสะดวกกระตุ้นให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความรู้ที่ตนได้ไปค้นคว้าศึกษามาระหว่างกัน และเมื่อทุกคนในห้องเรียนมีความรู้ดีกว่าตนเองมีความสำคัญสามารถแสดงความคิดเห็นได้ และห้องเรียนมีบรรยากาศที่กระตือรือร้นมากขึ้นจึงทำให้ความพึงพอใจในการเรียนรู้เพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน ส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในกิจกรรม ประกอบด้วย กลุ่ม Facebook, Camtasia และ e-learning มีความเหมาะสมในกระบวนการเรียนรู้โดยการใช้การเรียนรู้ร่วมกัน เพราะทำให้ผู้เรียนสามารถสอบถามความสงสัยในเนื้อหาวิชาความรู้ แลกเปลี่ยนความรู้ และทบทวนการเรียนการสอนได้ตลอด 24 ชั่วโมง จึงทำให้ความพึงพอใจของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน การใช้คำถามหรือกิจกรรมสนับสนุนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์ จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นได้ ในขณะที่ผู้เรียนมีความเห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันนั้นเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น มีความพึงพอใจน้อยที่สุดแต่ก็ยังคงอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้เรียนยังคงเห็นว่า วิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ เป็นวิชาที่มีเนื้อหาวิชาที่ค่อนข้างยาก โดยเฉพาะเมื่อภาษาที่ใช้ไม่ว่าจะเป็นการบรรยาย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในห้อง หนังสือเอกสาร ประกอบการเรียนการสอนและข้อสอบเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด

อภิปรายผลการวิจัยโดยการใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอการอภิปรายผลใน 2 ประเด็น คือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน และผลการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังจากใช้การเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกันในวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศมีรายละเอียดดังนี้

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด มีการคิดวิเคราะห์และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ดีขึ้นซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่กล่าวว่าเมื่อปฏิสัมพันธ์ภายในห้องมีการเปลี่ยนแปลงไปในเชิงบวกจะส่งผลให้พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนเปลี่ยนแปลงไปทิศทางที่กระตือรือร้นศึกษาค้นหาความรู้มากขึ้น ผู้เรียนจะมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้สูงขึ้นเมื่อให้ทำงานหรือเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มมากกว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองเพียงลำพัง เพราะแต่ละคนในกลุ่มมีพื้นฐานความรู้ ความสามารถในการเข้าใจ และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน จึงทำให้การแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านรูปแบบกระบวนการเรียนรู้แบบเรียนรู้ร่วมเกิดผลการเรียนรู้ในเชิงบวก (Vygotsky, 1986) จากการวิจัยผู้วิจัยพบว่าการเรียนรู้ร่วมกันเสริมสร้างโอกาสให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาเพื่อก่อเกิดความรู้กันอย่างเป็นทีม ทั้งจากกระบวนการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ทักษะ และประสบการณ์ก็คือกระบวนการเรียนรู้ในรูปแบบหนึ่ง ผู้เรียนนอกจากจะแสดงความคิดเห็นของตนแล้ว ยังต้องหาเหตุผลและข้อเท็จจริงเพื่อสนับสนุนความคิดเห็นของตนหรือโต้แย้งความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม ผู้เรียนมีความสนใจและพึงพอใจในกิจกรรม มากกว่าการเรียนการสอนในรูปแบบเดิม ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์เพิ่มขึ้น และเรียนรู้แนวคิดใหม่ๆ จากความคิดของนักศึกษาในกลุ่มอื่นๆ ผู้เรียนมีความเห็นว่าการเรียนรู้แบบเป็นกลุ่มนี้สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาการเรียน และ กระบวนการคิดวิเคราะห์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนั้นยังช่วยส่งเสริมการทำงานเป็นทีม โดยการแบ่งความรับผิดชอบในการทำงานจะช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความกังวลในการเรียนรู้หรือทำงานน้อยลง เพราะการปฏิสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันมากขึ้นระหว่างผู้เรียนและผู้สอน หรือระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองจะทำให้ช่วยแก้ไขปัญหาหรือรับข้อเสนอแนะได้มากขึ้น โดยบทบาทของผู้สอนเปลี่ยนแปลงไป จากผู้บรรยายเป็นผู้คอยเสนอแนะ และบทบาทผู้เรียนจากแข่งขันกันได้ เปลี่ยนเป็นช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ถึงแม้บางครั้งวิธีการเรียนการสอนนี้อาจจะทำให้ใช้เวลามากขึ้น แต่ความพึงพอใจของผู้เรียนก็เพิ่มสูงขึ้นซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน ประสิทธิภาพของการทำงานเป็นกลุ่มเกิดขึ้นได้จากการที่แต่ละบุคคลมีเป้าหมายในการเรียนรู้ร่วมกัน และการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเช่นนี้จะได้ผลอย่างดีมาก สำหรับผู้เรียนที่มีความรู้ความเข้าใจหรือพื้นฐานที่ค่อนข้างต่ำ (Turnure and Zeigler 1958) เพราะการเรียนการสอนที่มีแต่ผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้แต่เพียงผู้เดียวจะทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนการสอนในระดับที่ต่ำกว่าโดยเปรียบเทียบ

ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังจากใช้การเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน ในวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ ผลการศึกษา พบว่า เมื่อผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ไปเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานผู้เรียนส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์การประเมิน และผู้เรียนแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนแบบใช้การเรียนรู้อันร่วมกันนั้นช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนมากยิ่งขึ้น ทั้งที่เกิดจากการปรึกษาในชั้นเรียนและการปรึกษาผ่าน Social Media เช่น Facebook สอดคล้องกับงานวิจัย สุทธิเทพ ศิริพิพัฒน์กุล (2554) ,เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2552) Brown (2007) และ Zapatero, Maheshwari, and Chen (2012) พบว่า ผู้เรียนมีความรู้ เนื้อหาวิชาเป็นที่น่าพอใจ สามารถทำงานกันได้อย่างเป็นทีม และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับที่ดีเป็นส่วนใหญ่ โดยผู้เรียนมีโอกาสค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเพิ่มเติม ทำให้เกิดการเรียนรู้จากแหล่งความรู้ในแหล่งต่างๆ และรู้สึกว่าคุณเองมีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนที่วัดได้จากแบบทดสอบกลางภาคและปลายภาคไปเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานพบว่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนแตกต่างกับเกณฑ์มาตรฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกันสามารถพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานได้

ข้อเสนอสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบใช้การเรียนรู้อันร่วมกัน สำหรับรายวิชาทางสาขาบริหารธุรกิจ ซึ่งในสาขาบริหารธุรกิจยังมีอีกหลายรายวิชาที่สามารถนำวิธีการเรียนการสอนนี้ไปประยุกต์ใช้ได้

เนื่องจากการเรียนการสอนใน วิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ ได้มีการจัดการเรียนในห้องเรียนที่เก้าอี้ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ ดังนั้นถ้าหากสามารถจัดการสอนในห้องเรียนหรือสถานที่ที่เก้าอี้และโต๊ะเรียนสามารถเคลื่อนย้ายได้จะทำให้การทำงานกันเป็นกลุ่มหรือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้อย่างสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น

ขนาดของกลุ่มเรียนไม่ควรมีขนาดใหญ่เกินไป และจะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเมื่อจำนวนผู้เรียนในห้องมีขนาดที่เล็กลง นอกจากนั้นกิจกรรมต่างๆที่นำมาใช้ควรเลือกใช้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและกระตือรือร้นในการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนกล้าที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อกันได้อย่างเต็มที่ การประเมินและวัดผลการเรียนรู้ควรใช้ทั้งแบบเป็นกลุ่มและรายบุคคล เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างเป็นทีม แต่อย่างไรก็ตามจำนวนการทำงานเป็นกลุ่ม 2 คน 3 คน หรือมากกว่านั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสมตามหัวข้อและวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เพราะบางครั้งงานบางอย่างการทำงานคนเดียวอาจให้ประสิทธิผลที่ตรงกับหลักวัตถุประสงค์มากกว่าก็เป็นได้

ในส่วนบทบาทของผู้สอนซึ่งเป็นผู้คอยอำนวยความสะดวก ให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำในการเรียนรู้ ควรพยายามที่จะสังเกตผู้เรียนทุกคนและใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนทุกคนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ และในบางครั้งผู้สอนเองจะต้องพยายามเดินสำรวจและสังเกตการณ์การอย่างใกล้ชิดกับทุกกลุ่ม

เพื่อให้ผู้เรียนดำเนินการเรียนอย่างตรงวัตถุประสงค์ ไม่ออกนอกขอบเขตเนื้อหาซึ่งจะทำให้สูญเสียเวลา เพราะปัจจุบันข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ นั้นมีอยู่มากจนบางครั้งผู้เรียนอาจดำเนินการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพได้

การทำงานเป็นกลุ่มนั้น ผู้สอนและผู้เรียนต้องมั่นใจได้ว่าคนทุกคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบกัน อย่างเท่าเทียม ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนอาจใช้วิธีการจัดบันทึกการทำงานในรูปแบบกิจกรรมและหน้าที่แต่ละ อย่างที่ตนทำ พร้อมทั้งนำเสนอต่อคนในห้องทั้งหมดอย่างเปิดเผย การเลือกสมาชิกในกลุ่มของผู้เรียนควร มั่นใจว่าสมาชิกแต่ละคนมีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน เพื่อให้ เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อนำจุดแข็งและจุดอ่อนของแต่ละคน มาช่วยเหลือกันและกัน ความแตกต่างนี้จะทำให้ความน่าเบื่อในการเรียนรู้ลดลงและเกิดการทำความรู้จัก เพื่อนใหม่และการทำงานแบบเป็นทีมได้อย่างแท้จริง

ก่อนการจบการเรียนการสอนในแต่ละหัวข้อผู้สอนควรสอบถามความคิดเห็นจากผู้เรียนเพื่อมั่นใจ ว่าการเรียนการสอนแบบร่วมกันนั้น ผู้เรียนทุกคนเข้าใจเนื้อหาวิชาตรงตามวัตถุประสงค์ โดยอาจใช้วิธีที่เป็นทางการหรือไม่ทางการก็ได้ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

การเรียนการสอนแบบใช้การเรียนรู้ร่วมกันนี้มีทั้งข้อดีและข้อเสีย เพราะไม่มีเทคนิคหรือรูปแบบ การเรียนการสอนแบบไหนที่สมบูรณ์แบบ แต่อย่างไรก็ตามวิธีการเรียนการสอนแบบนี้ก็เป็นหนึ่งในวิธีที่มี ประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้เกิดการประยุกต์ความรู้เพื่อนำมาใช้ได้ เกิดการพัฒนาทักษะและความสามารถในการ ทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในเชิงบวกและจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในอนาคต อย่างแน่นอน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากข้อจำกัดด้านเวลา และทรัพยากร งานวิจัยนี้เป็นเพียงการสำรวจในเบื้องต้นถึงผลสัมฤทธิ์ และความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน ใน ITB 372 ภาษาอังกฤษ สำหรับธุรกิจระหว่างประเทศดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยในประเด็น ความคิดเห็นของการ จัดการเรียนการสอนในแต่ละหัวข้อให้มากกว่านี้ ตลอดจนพิจารณาพัฒนาใช้เทคนิคใหม่ๆเพิ่มเติม เพื่อจะ ทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนในสาขา บริหารธุรกิจมากยิ่งขึ้น

การทำวิจัยในครั้งนี้จะเห็นได้ว่าผู้สอนได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ เช่นการใช้ Social Media (Facebook) , Camtasia และ E-learning เข้ามาประกอบการเรียนการสอน ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการเรียนรู้ร่วมกันว่ามี ี่นัยสำคัญต่อการเรียนการสอนในด้านผลการเรียนรู้ ความพึงพอใจหรือประเด็นอื่นๆ มากน้อยเพียงใดต่อไป

บรรณานุกรม

กาญจนา อรุณสุขรุจิ (2546). “ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของ สหกรณ์การเกษตรไชยปราการ จำกัด อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์ปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เขมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2552). “การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้บนเว็บไซต์บูรณาการระหว่างการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนร่วมกันเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต”. ศึกษาศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับปรับปรุง 2545)”. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี.

ทิสนา เขมณี. (2548). “ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 4)”. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2544). “การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิด วิธี และเทคนิคการสอน 1 (พิมพ์ครั้งที่ 1)”. กรุงเทพฯ : บริษัท เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์ จำกัด.

สนิท เหลืองบุตรนาค (2529). “ความพึงพอใจของนักศึกษาโครงการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการระดับปริญญาตรีครุศาสตร์บัณฑิตวิชาเอกเกษตรศาสตร์ ที่มีผลต่อการเรียนวิชาการขยายพันธุ์พืชของสหวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สุภลักษณ์ ชัยอนันต์ (2540). “ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการส่งเสริมการปลูกมะเขือเทศแบบมีสัญญาผูกพันในจังหวัดลำปาง”. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สุวิมล ว่องวานิช (2543). “บทสรุปรายงานการวิจัยเรื่องการวิจัยและพัฒนาระบบการประเมินผลภายในของสถานศึกษา”. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สุดิเทพ สิริพิพัฒนกุล (2554). “การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาและการเรียนรู้เป็นทีมของ นิสิตปริญญาบัณฑิตด้วยรูปแบบการเรียนแบบผสมผสานที่ใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันด้วยกรณีศึกษาและ เทคโนโลยีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ต่างกัน”. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศิริระ สัตยไพศาล (2555). “การศึกษาผลของการใช้กรณีศึกษาจัดการเรียนการสอนในรายวิชา IMG462 สัมมนาการจัดการอุตสาหกรรม”. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

อมรวิเศษ นาคทรพ (2550). “รู้จักสร้างความรู้เองจึงจะรู้จักจริง ปั้นบัณฑิตคุณภาพด้วยกระบวนการ เรียนรู้คู่การวิจัย” เหลียวหลังแลหน้า การประเมินคุณภาพภายนอกสถาบันอุดมศึกษาของไทย (สำนักงาน รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา) (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : บริษัท พิมพ์ดี จำกัด.

อุทัยพรรณ สุดใจ (2544). “ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการขององค์กร โทรศัพท์ แห่งประเทศไทย จังหวัดชลบุรี”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Anuradha, Gokhale. A (1995). “Collaborative Learning Enhances Critical Thinking”. Journal of Technology Education. Vol. 7 No. 1, Fall 1995: page 22 – 30 [Online] Available from : <http://scholar.lib.vt.edu/ejournals/JTE/v7n1/pdf/JTEV7N1.pdf> [2013, Sep 15]

Barkley E.F, Cross K.P., and Major C.H. (2005). “Collaborative learning techniques” A handbook for college faculty. San Francisco: Jossey-Bass.

Buffee, K.A. (1995). “Sharing our toys: Cooperative learning versus collaborative learning. Change” 27(1), 12-18. Collaborative Learning: Higher education, interdependence, and the authority of knowledge. Baltimore, MD: Johns Hopkins University Press.

Chiu, M. M. (2000). “Group problem solving processes: Social interactions and individual actions. for the Theory of Social Behavior”, 30, 1, 27-50.600-631

Chiu, M. M. (2008). “Effects of argumentation on group micro-creativity”. Contemporary Educational Psychology, 33, 383 – 402.

Collinson, V. (1996). “Reaching Students: Teachers ways of knowing”. Newbury Park, CA: Corwin Press.

Connell, J. P. & Ryan, R. M. (1984). **“A Developmental Theory of Motivation in the classroom”**. *Teacher Education Quality*, 11, pp. 64-77.

Dillenbourg, P. (1999). **“Collaborative Learning: Cognitive and Computational Approaches. Advances in Learning and Instruction Series”**. New York, NY: Elsevier Science, Inc

Enrique G, Sharad K., and Chen (2012). **“Effectiveness of Active Learning Environment: Should testing method be modified?”**. *Academy of Educational Leadership Journal*, Volume 16: 101 – 114

Faith A. Brown (2007). **“Collaborative Learning in the EAP Classroom: Students’ Perceptions”**. University of Botswana. Gaborone, Botswana

Firestone, W. A., & Pennel, J. R. (1993). **“Teacher commitment, working conditions and differential incentive policies”**. *Review of Educational Research*, 63 (4), pp. 489-525

Goodsell, A.N., Maher, R.M, and Tinto (1996). **“Collaborative learning: A source book for higher education”**. The National Center on Postsecondary Teaching, and Assessment (NCTLA).

Herzberg, F., Mausner, B. & Snyderman, B.B. (1959). **“The Motivation of Works (2nd edition)”**. New York: John Wiley and Sons.

Illeris, Knud. (2004). **“The three dimensions of learning”**. Malabar, Fla: Krieger Pub. Co.

Johnson, R. T. and Johnson, D. W. (1986). **“Action Research: Cooperative Learning in the Science Classroom”**. *Science and Children*. 24 : 31-32.

Johnson, S. M. (1990). **“Teachers at work”**. New York: Basic Books.

Kulik, J.A., and Kulik, C.L. (1979) **“College Teaching”** In P. Peterson and H. Walberg (Eds.) *Research in Teaching: Concepts, Findings and Implications*. Berkeley, CA: McCutcheon Publishing.

Lombardi, S.M. (2011). **“Internet Activities for a Preschool Technology Education Program Guided by Caregivers”**. Doctoral dissertation, North Carolina State University.

MacGregor, J. (1990). **“Collaborative learning: Shared inquiry as a process of reform”**. In M.D.Svinicki (Ed.), *The changing face of college teaching* (pp.19-30). New Directions for Teaching and Learning, No.42. San Francisco: Jossey-Bass.

Michael Beer. (1964). **“Human Resource Management: a general manager’s perspective : text and case”**. New York : Free press.

Ormrod, Jeanne (2012). **“Human learning ; 6th edition”**. Boston: Pearson.

Oxford, R.L. (1997). **“Cooperative learning, Collaborative learning and Interaction: Three communicative strands in the language classroom”**. *The Modern Language Journal*. 81: 443-456

Rosenholtz, S. (1989). **“Teachers’ workplace: The social organization of schools”**. New York: Teachers College Press

Smith, B. L., and MacGregor, J. T. (1992). **“What Is Collaborative Learning?”**. National Center on Postsecondary Teaching, Learning, and Assessment at Pennsylvania State University

Stromborg, M.F.(1984). **“Selecting an instrument to measure quality of life”**. *Oncology Nursing Forum*.

Tiffin, Joseph and Ernest J.McCormick. (1965). **“Industrial psychology”**. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.

Turnure, J., and Zigler (1958) **“Outer-directedness in the Problem Solving of Normal and Retarded Students.”** *Journal of Abnormal and Social Psychology*, 57: 379-388.

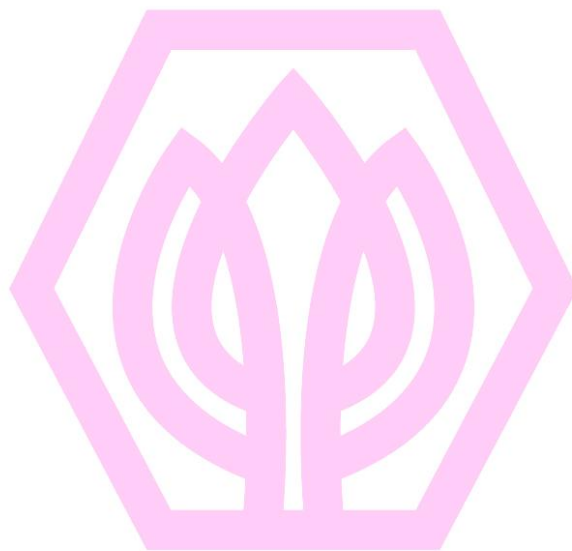
Vroom, W.H. (1964). **“Working and motivation”**. New York: John Wiley & Sons.

Vygotsky, L.(1986). **“Thought and language”**. Cambridge, Ma: MIT Press

Webb, N.M. (1982) **“Group Composition, Group Interaction, and Achievement in small groups”**. *Journal of Educational Psychology*, June, 1982, 74, 4, 475-484.

Wisersema,N (2000). **“How does collaborative learning actually work in a classroom and how do students react to it?”**. A bried reflection [Online] Available from <http://ininfo.mggu-sh.ru/data/resources/collaborative-learning/libr> [2013, Sep 15]

Yount, William R (1996). **“Created to Learn”**. Nashville: Broadman & Holman.

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามการวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมกันในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ ได้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมกัน ในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ โดยข้อมูลจากแบบสอบถามนี้ถือว่าเป็นความลับ ใช้เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้นและจะไม่มีผลต่อเกรดในการเรียนวิชานี้

2. แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมกัน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนา

3. ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

ชาย หญิง

2. ชั้นปีที่

1 2 3 4 อื่นๆ (ระบุ).....

3. การเข้าเรียนต่อภาคการศึกษา

น้อยกว่า 5 ครั้ง 5-10 ครั้ง มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป

4. วิธีการเรียนในวิชา นี้

ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ฝึกปฏิบัติการณ์ ร่วมสัมมนา
 ทำโครงการ เรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมกันในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับ
ธุรกิจระหว่างประเทศ

คำชี้แจง ท่านโปรดพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมกันในรายวิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศที่ท่านเรียน ว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับใด โปรดใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง
ให้หมายเลขที่ระบุแทนระดับความพึงพอใจ

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน	ความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. กิจกรรมนี้มีจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและ เกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษาชัดเจน					
2. วิธีการดำเนินกิจกรรม เวลาที่ใช้ มีความเหมาะสมใน หัวข้อที่ศึกษา					
3. กิจกรรมนี้ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
4. กิจกรรมนี้เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อผู้เรียนเข้าใจง่าย ขึ้น					
5. อาจารย์ใช้คำถามหรือกิจกรรมสนับสนุนที่กระตุ้นให้ นักศึกษาคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์					
6. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม แสดงความ คิดเห็น ประชุม พูดคุย ให้คำแนะนำ และรับฟัง ข้อคิดเห็น ของนักศึกษาที่แตกต่างหรือขัดแย้งกันระหว่างกลุ่ม					
7. เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในกิจกรรมมีความเหมาะสม ในกระบวนการเรียนรู้โดยการใช้การเรียนรู้ร่วมกัน					
8. โดยรวม นักศึกษามีความพึงพอใจในกิจกรรม กระบวนการเรียนรู้โดยการใช้การเรียนรู้ร่วมกัน					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนา

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

แบบทดสอบครั้งที่ 2 เรื่อง Letter of Credit

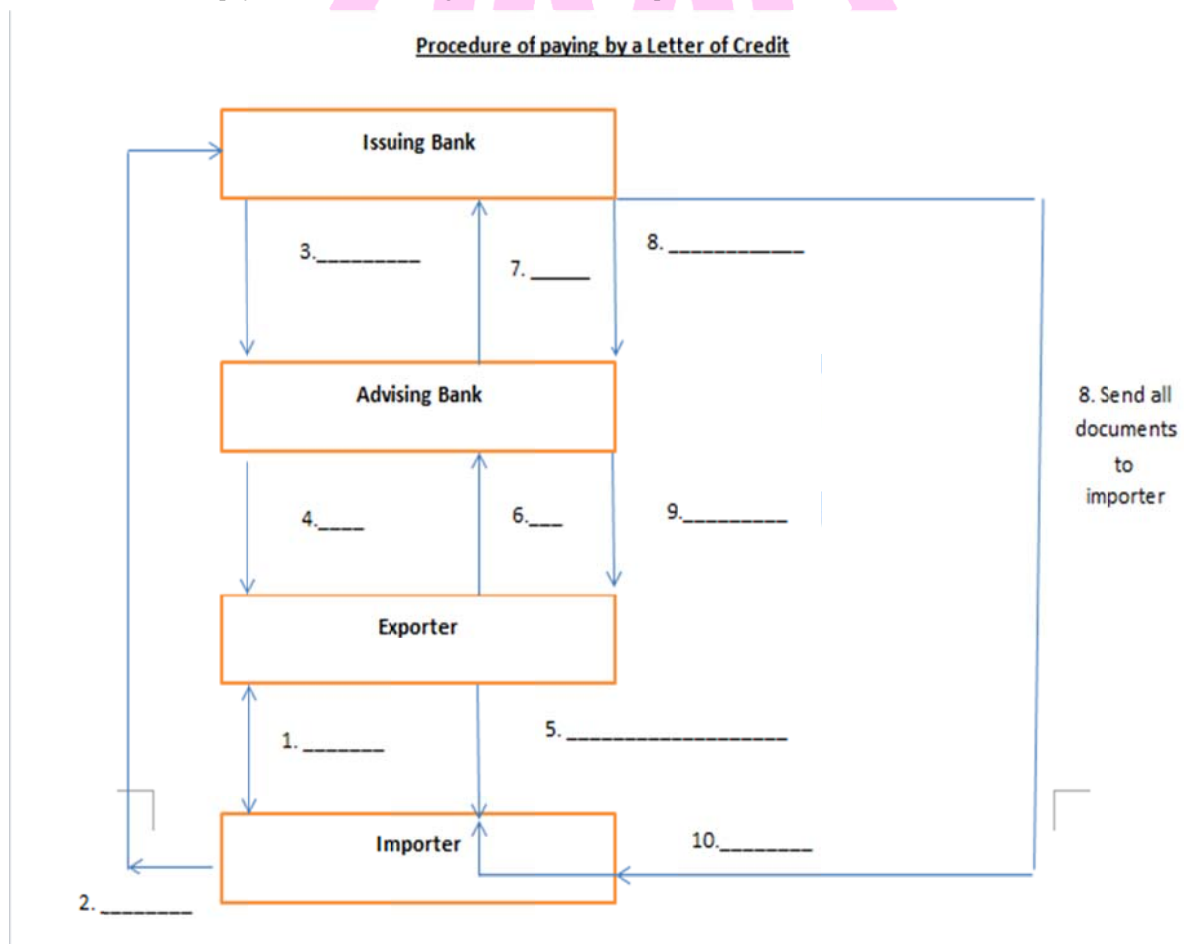
วิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ (Aj.Wacharaporn Watcharapongchai)

ชื่อนักศึกษา _____ รหัสประจำตัวนักศึกษา _____

Direction: From the explanation about payment by L/C, fill in the following diagram with the Information given

- A: inform about L/C
- B: advice about L/C
- C: submit required documents
- D: (advising bank) send the payment to exporter
- E. (importer) claims the consignment at the airport or seaport in the importer’s country.
- F. Dispatch the consignment
- G. Open L/C
- H. Send all documents
- I. Close the deal
- J. Send the payment to the advising bank (and debit importer a/c)

Procedure of paying by a Letter of Credit

แบบทดสอบครั้งที่ 3 เรื่อง Bill of Exchange

วิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ (Aj.Wacharaporn Watcharapongchai)

ชื่อนักศึกษา _____ รหัสประจำตัวนักศึกษา _____

Question: Fill in the B/E below with the information from the following situation

Situation : Mrs. Supawan Warin, who is the export manager of ABC trading company(Thailand), is drawing a B/E as a request for payment sent to her customer in Japan whose address is Tomada Intertrade Co.,Ltd 35 Akari road, Niseko, Hokkaido. ABC trading has sent the goods at the value of US\$5,000.00. The method of payment as agreed upon is Bill for Collection. The date of today is 19th October 2013. ABC trading is situated at 55/11 Soi Phahonothin30, Phahonyothin Rd, Chatuchak, Bangkok, 10900. This B/E must be paid when the B/E is seen and the documents are taken by the importer from his bank.

BILL OF EXCHANGE

Exchange for 1) _____ 3) _____

At 2) _____ Pay this 4) _____ Bill of Exchange

To the order of 5) _____

The sum of 6) _____

Value 7) _____

Which place to account

To. 8) _____

for and on behalf of

9) _____

Signed: 10) _____

แบบทดสอบครั้งที่ 4 เรื่อง Invoice

วิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ (Aj.Wacharaporn Watcharapongchai)

ชื่อนักศึกษา _____ รหัสประจำตัวนักศึกษา _____

Directions : From the bellowed invoice, answer the question

1 Who is the exporter?

2 Who is the importer?

3 How is the payment made?

4 What mode of transportation will be used with this consignment?

5 What is the real weight of the products including the packing?

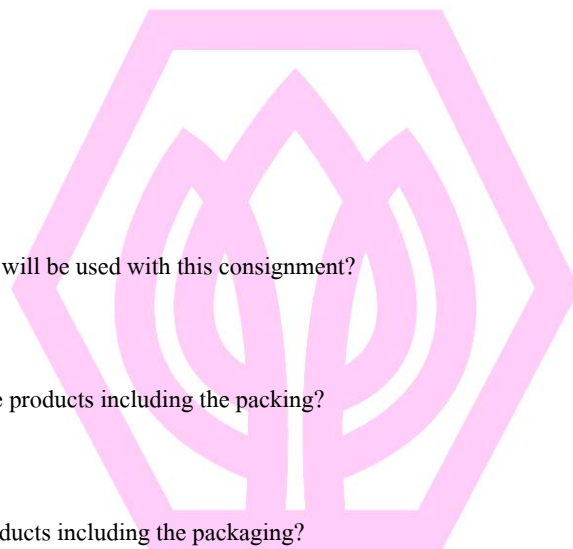
6 What is the weight of the products including the packaging?

7 What is the country of origin of the goods?

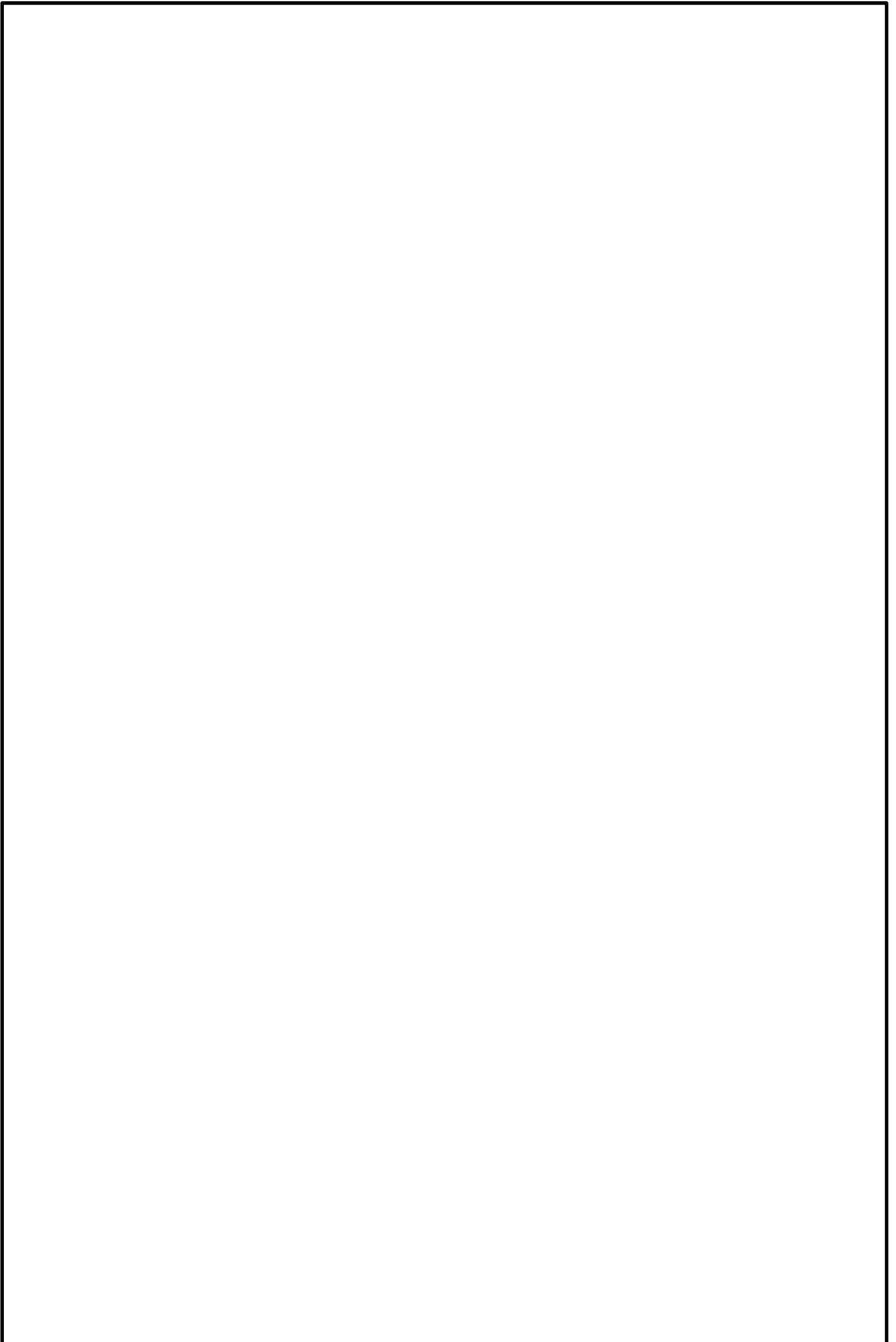
8 What is the product that the importer ordered?

9 What is the issuing bank?

10 How much does importer need to pay for importer?

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

แบบทดสอบครั้งที่ 5 เรื่อง **Bill of Lading**

วิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ (Aj.Wacharaporn Watcharapongchai)

ชื่อนักศึกษา _____ รหัสประจำตัวนักศึกษา _____

Shipper (1.1)		The Unity Ship Liner Co.,Ltd		
Consignee (If 'To order', so indicate) (1.2)		BILL OF LADING		
Notify Party (1.3)		119 Empire Tower,South Sathorn Rd, Sathorn ,Bkk		
Place of Receipt (1.4)		Port of Loading (1.5)	Bill of Lading No. (1.6)	
Port of Discharge (1.7)		Place of Delivery (1.8)	Ocean Vessel (1.9)	Voy. No (1.10)
Marks & Numbers (1.11)	No. of Pkgs or Shipping Units (1.12)	Descriptions of Goods & Pkgs (1.13)	Gross Weight (1.14)	Measurement (1.15)
Number of Packagers (in words) (1.16)		RECEIVED by the Carrier from (small Print).....		
Freight details & Charges (1.17)		Place of B(s)/L. Issue (1.18) _____ Date (1.19) _____ For the Carrier (1.20) _____		

Direction : From the following information provided, fill in the Bill of Lading with all details of goods.

On March 16,2003 , the master of vessel Kanyamaneen (voyage number:KM211/03) signed on the B/L on behalf of the Unity Ship Liner Co.,Ltd. The goods were sent by Siam Pattana Garments Co.,Ltd. Its address is 11th Fl. Panthip Plaza, 604/3 Petchburi Road, Phayathai, Bangkok 10400, Thailand. The goods were despatched to C.K. intertrade Company. It is situated at 618-628 Nathan Road, Kowloon, Hong Kong. The method of payment is irrevocable letter of credit. The terms used are CIF. The issuing bank is theStandard and Chartered. Its address is 1-20 Nathan Road, Kowloon, Hong Kong.

The goods are 200 pairs of jeans trousers. They are packed in ten cases of which dimensions are 3 x 3 x 4 feet. The weight of the shoes in each case is 40 lbs but when the weight of case is included, it becomes 35 lbs. The mark used is as shown below.

KOWLOON, H.K.
8021
MADE IN THAIAND
NOS 1/7

The freight was already paid by the exporter in Bangkok. The number of the B/L is HK-BKK 121537766.

SRIPATUM UNIVERSITY

แบบทดสอบครั้งที่ 6 เรื่อง E-Commerce

วิชา ITB 372 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ (Aj.Wacharaporn Watcharapongchai)

ชื่อนักศึกษา _____ รหัสประจำตัวนักศึกษา _____

Pipat: Hi, Sarah! How have you been?

Sarah: I'm fine. What about you?

Pipat: I'm alright. But ...

Sarah: Hey, what's wrong with you?

Pipat: I'm thinking about having my own business. I really want to get into export.

Sarah: What products are you going to export?

Pipat: Stones

Sarah: What?

Pipat: Stone Jewelry such as quartz necklace, garnet rings, aquamarine earrings.

Sarah: Do you have suppliers?

Pipat: Yes, my relatives have been in this business for about a decade. They're willing to help me, but they know nothing about import-export.

Sarah: I see. You took a course in import-export when you were in college, didn't you?

Pipat: That's right.

Sarah: Great. Then do you know your products well?

Pipat: I've read a lot of books on those stones. There are a lot of beliefs and research on the effects of each stone on people's health, wealth, well-being and relationship.

Sarah: Excellent. Are you good at taking photographs?

Pipat: No, but I have a lot of friends who are good at that plus artwork skills.

Sarah: Do you know how to create a website?

Pipat : Yes, I really like doing that.

Sarah: That's marvelous! What you can do is to create your own website showing pictures of your beautiful products with interesting descriptions. Don't forget to include the price of each item and ways to pay money. Normally, customers must pay via a credit card. Also, you must specify delivery method, delivery time and satisfaction guarantee.

Pipat: Are you talking about e-commerce?

Sarah: Yes

Directions : Answers the questions from the conversation.

1. What does Pipat want to do?
2. What goods does he plan to sell?
3. Who can be his supplier?
4. How long has his potential supplier been in business?
5. How does Pipat know about the import-export business?
6. How does he know about his product?
7. In which way can his friends be of help?
8. Can Pipat create a website by himself?
9. What information should be included in Pipat's website?
10. In conclusion, what type of business does Sarah advice Pipat to do?

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก ค

ประวัติผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวชรรพร วัชรพงศ์ชัย
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	32 ถนนประชาอุทิศ แขวงทุ่งครุ เขตทุ่งครุ จ.กรุงเทพมหานคร 10140
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำสาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2551	ศบ. (เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2555	Master of Management in Entrepreneurship Management (International program) College of Management, Mahidol University